

**Міністерство освіти і науки України
Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Факультет обліку і фінансів
Кафедра обліку, оподаткування та управління
фінансово-економічною безпекою**

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ:

**Завідувач кафедри,
д.держ.упр., професор**

_____ **І. П. Приходько**

«_____» _____ **2022 р.**

ДИПЛОМНА РОБОТА

**Удосконалення стратегії механізмів забезпечення фінансово-
економічної безпеки підприємства**

**Виконав: здобувач вищої освіти
другого магістерського рівня
освітньо-професійної програми
«Управління фінансово-
економічною безпекою» зі
спеціальності 073 «Менеджмент»
Андрейчук В. М.**

Керівник: проф. Приходько І. П.

Дніпро – 2022

Форма № Н – 9.01
(затверджена наказом
МОНмолодьспорту України
від 29 березня 2016 року № 384)

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет обліку і фінансів

Кафедра обліку, аудиту та управління фінансово-економічною безпекою

Освітній ступень магістр

Спеціальність «Менеджмент»

ОПП «Управління фінансово-економічною безпекою»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____

«_____» _____ 2017 р.

ЗАВДАННЯ

на дипломну роботу

Андрейчуку Віктору Миколайовичу

1. Тема дипломної роботи «Удосконалення стратегії механізмів забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства»

керівник роботи Приходько Ігор Павлович, д.держ. упр, професор

затверджені наказом ДДАУ від « 29 » листопада 2021 р. № 3642

2. Строк подання студентом роботи – 12 лютого 2022 року.

3. Вихідні дані до роботи Законодавчі, нормативно-правові акти та інструктивні матеріали по темі дослідження, річні звіти С(Ф)Г «Україна-2000» Васильківського району Дніпропетровської області, дані аналітичного та синтетичного обліку, періодична література, праці провідних вчених економістів.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розкрити).

Теоретичні основи фінансово-економічної безпеки підприємства. Стан та передумови фінансово-економічної безпеки підприємства. Стратегічні пріоритети та механізми забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства. Вступ. Висновки та пропозиції

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень).

Загальна схема процесу формування стратегії підприємства в системі стратегічного планування. Фінансові результати діяльності С(Ф)Г «Україна-2000». Організаційна структура економічної безпеки. Характеристика системи економічної безпеки. Виконання фінансово-економічної стратегії підприємства. Алгоритм забезпечення фінансової безпеки

підприємства. Приклад механізму управління забезпеченням фінансової безпеки підприємства.

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв

7. Дата видачі завдання 19 квітня 2021р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломної роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1	Теоретичні основи фінансово-економічної безпеки підприємства	червень 2021 р.	
2	Стан та передумови фінансово-економічної безпеки підприємства	вересень 2021 р.	
3	Стратегічні пріоритети та механізми забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства	листопад 2021 р.	
4	Висновки та пропозиції, вступ	грудень 2021 р.	
5	Список використаних джерел, вступ, оформлення роботи	січень 2022 р.	
6	Оформлення роботи	лютий 2022 р.	

Здобувач освіти _____ Андрейчук В. М.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник роботи _____ Приходько І. П.
(підпис) (прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ	5
ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	8
1.1. Сутність фінансово-економічної безпеки підприємства	8
1.2. Основи стратегічного управління фінансово-економічною безпекою підприємства	15
1.3. Концептуальні засади формування механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства	22
Висновки до першого розділу	28
РОЗДІЛ 2. СТАН ТА ПЕРЕДУМОВИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	30
2.1. Фінансово-економічна характеристика аграрно-виробничого С(Ф)Г «Україна-2000»	30
2.2. Характеристика роботи служби економічної безпеки підприємства та оцінка її стану за окремими складовими	37
2.3. Обліково-аналітичне забезпечення системи показників й оцінки якості формування чинників фінансово-економічної безпеки підприємства	46
2.4. Структурно-функціональні характеристики фінансово-економічної безпеки підприємства	51
Висновки до другого розділу	56
РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРІТЕТИ ТА МЕХАНІЗМИ	58

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

3.1. Підходи до моделювання управління фінансово-економічною безпекою підприємства	58
3.2. Стратегічне управління фінансово-економічною безпекою підприємства	67
3.3. Удосконалення механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства	76
Висновки до третього розділу	84
ВИСНОВКИ І ПРОПОЗИЦІЇ	86
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	89
ДОДАТКИ	96

РЕФЕРАТ

Тема «Реалізація механізмів забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства в сучасних умовах»

Дипломна робота: 96 ст. основного тексту, 4 табл., 6 рис., 4 додатка, 70 літературних джерел.

Об'єктом дослідження є процеси забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства.

Метою роботи є дослідження теоретичних та практичних аспектів фінансової безпеки підприємства, фінансово-економічного розвитку безпеки підприємства та розробці напрямів її оптимізації та удосконалення.

Методи дослідження. Теоретичною та методологічною основою дослідження є діалектичний метод наукового пізнання економічних явищ і процесів. При вирішенні визначених у дипломній роботі завдань використано такі методи детального вивчення об'єкта дослідження: монографічний; метод аналізу і синтезу; порівняльний метод, абстрактно-логічний, економіко-статистичний та інші.

Узагальнено теоретичні основи фінансово-економічної безпеки підприємства. Охарактеризовано фінансово-економічну характеристику підприємства. Визначено обліково-аналітичне забезпечення системи показників і оцінки якості формування чинників фінансово-економічної безпеки підприємства. Визначено стратегічні пріоритети та механізми забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства.

Результати впроваджені в діяльність селянського (фермерського) господарства «Українга-2000».

Ключові слова

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА, СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ, МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Ключевые слова

ФИНАНСОВО-ЭКОНОМИЧЕСКАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ, СТРАТЕГИЯ УПРАВЛЕНИЯ, МЕХАНИЗМ ОБЕСПЕЧЕНИЯ.

Keywords

FINANCIAL AND ECONOMIC SAFETY, STRATEGY OF MANAGEMENT, MECHANISMOF PROVIDING.

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Економічна та економічна безпека є одним із ключових «ключів» підприємства для здійснення економічної ощадної діяльності. Однак невирішеність проблем у регіоні не дає можливості забезпечити належний рівень захисту та фінансового зростання, що ускладнює проведення ефективної реструктуризації економіки. Тому ефективним напрямком сталого функціонування українських компаній є ефективне управління їх фінансовою безпекою. Тому тема обраної дисертації є актуальною та важливою для конкретного підприємства та економіки в цілому.

Багато наукових праць присвячено дослідженню вдосконалень, зокрема управління фінансовою безпекою підприємства, його впливу, компонентів, розвитку в роботах Барановського О.І., Геєць В.М., Горячевою К.С., Євдокімов Ф.І., Загородній А.Г., Клименко Т.В., Кузенко Т.Б., Марченко О.М., Мойсеєнко І.П., Папехіна Р.С., Реверчук Н.І., Якубович З.В., та ін. Однак у науковій літературі немає чіткого та стислого підходу до тлумачення цього поняття, а вчені розходяться у визначенні фінансової безпеки та компонентів компанії.

Мета і завдання дослідження. Метою дипломної роботи є дослідження теоретичних та практичних аспектів фінансової безпеки підприємства, фінансово-економічного розвитку безпеки підприємства та розробці напрямів її оптимізації та удосконалення.

Відповідно до поставленої мети в роботі були визначені наступні завдання:

- узагальнити теоретичні основи фінансово-економічної безпеки підприємства;
- надати фінансово-економічну характеристику підприємства;
- визначити обліково-аналітичне забезпечення системи показників і оцінки якості формування чинників фінансово-економічної безпеки підприємства;

– визначити стратегічні пріоритети та механізми забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства.

Об’єктом дослідження є процес фінансово-економічної безпеки підприємства.

Предмет дослідження- теоретичні та практичні умови формування фінансово-економічної безпеки підприємства, оцінка її стану та шляхи покращення.

Методи дослідження. Теоретичною та методологічною основою дослідження є діалектичний метод наукового пізнання економічних явищ і процесів. При вирішенні визначених у дипломній роботі завдань використано такі методи детального вивчення об’єкта дослідження: монографічний; метод аналізу і синтезу; порівняльний метод, абстрактно-логічний, економіко-статистичний та інші.

Інформаційною базою дипломної роботи стали законодавчі та нормативно-правові акти, звітні дані досліджуваного підприємства, а також підручники, монографічні дослідження і статті вітчизняних і зарубіжних авторів. Дослідження охоплює період з 2016 року по 2020 рік.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в розробці стратегічних пріоритетів та механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки.

Апробація одержаних результатів. Основні теоретичні положення і практичні результати дипломного дослідження доповідались та обговорювались на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях, зокрема: «Молоді науковці-аграрники: здобутки, проблеми, перспективи» (м. Дніпропетровськ, 2020 р.).

Дипломна робота складається з вступу, трьох розділів, висновків та пропозицій, додатків, списку використаних джерел 70 найменувань, містить 4 таблиці, 6 рисунків, 4 додатків. Основний зміст дипломної роботи викладено на 95 сторінках друкованого тексту.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

1.1. Сутність фінансово-економічної безпеки підприємства

У сучасних економічних умовах, незалежно від форми власності чи організаційно-правової форми господарювання, підприємницька діяльність піддається постійним ризикам і загрозам, пов'язаним із посиленням впливу зовнішніх і внутрішніх факторів на їх функціонування. Постійне підвищення ризику господарської діяльності може суттєво знизити фінансове становище підприємства та призвести до банкрутства в майбутньому, що вимагає від кожного суб'єкта розробки та впровадження системи фінансово-економічної безпеки [58].

Корпоративна економічна безпека – це стан ресурсів (капітальні ресурси, персонал, інформаційні технології, машини та обладнання, права) і підприємницьких можливостей, зі стабільними функціями та динамічним науково-технічним і соціальним розвитком, запобіганням. Гарантує найбільш ефективне використання для. Від внутрішніх і зовнішніх негативних впливів.

Фактори, що негативно впливають на економічну безпеку, можуть бути об'єктивними та суб'єктивними. Метою вважаються несприятливі наслідки, що виникають з і без ненавмисної участі конкретних компаній або окремих співробітників, а суб'єктивністю - неефективна робота всього підприємства або співробітників (особливо керівників і функціональних керівників).

Основна мета корпоративної економічної безпеки (ЕБП) - забезпечити стабільне функціонування поточного та майбутнього бізнесу.

Зміст економічної безпеки підприємства розкривається шляхом забезпечення реалізації стратегічних інтересів підприємства шляхом

використання переваг продуктивної взаємодії з навколишнім середовищем та використання зовнішніх екологічних можливостей.

Тому економічна безпека підприємства є відмінною ознакою підприємства та його здатності досягати стратегічних економічних вигод у певних зовнішніх умовах шляхом захисту від існуючих і потенційних загроз та використання можливостей, які надає зовнішнє середовище. Вказує.

Важливим елементом економічної безпеки підприємства є його фінансово-фінансова безпека, забезпечення того, щоб це було найважливішим завданням і пріоритетом управління фінансами підприємства.

Фінансово-економічна безпека підприємства допомагає захистити його фінансово-економічні інтереси від негативних факторів внутрішнього та зовнішнього середовища, фінансово-економічні потреби подальшого успіху та сталого розвитку підприємства. Фінансово-економічні умови, що створюють умови.

Метою забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства є досягнення максимальної ефективності та стабільності діяльності шляхом точного виявлення та запобігання зовнішніх і внутрішніх небезпек і загроз, а також створення умов для подальшого розвитку [64].

Академік Геєц В.М. стверджує, що фінансова безпека – це економічні інтереси економічних суб'єктів усіх рівнів фінансових відносин, побутового забезпечення, підприємств, організацій та установ, регіонів, галузей, секторів економіки та країн, які мають достатні фінансові ресурси для задоволення своїх потреб. бути захистом наявних зобов'язань. Його складовою є якість фінансових продуктів і послуг, що захищає існуючих і потенційних клієнтів від негативних наслідків можливих прорахунків і прямого зловживання фінансовим становищем і гарантує при необхідності повернення інвестицій [11].

На думку Папехіна Р.С.[48], «...сутність фінансової безпеки підприємств полягає в здатності підприємства самостійно розробляти і проводити фінансову стратегію відповідно до цілей загальної корпоративної стратегії, в умовах невизначеного і конкурентного середовища».

Фінансова безпека компанії Горячева К.С. спочатку трактується як фінансовий стан, що характеризується збалансованістю та якістю набору фінансових продуктів, технологій та послуг, що використовуються підприємством. По-друге, стійкість до зовнішніх і внутрішніх загроз. По-третє, здатність фінансової системи компанії забезпечувати її фінансові вигоди, цілі, завдання та відповідні фінансові ресурси. По-четверте, забезпечити розвиток усієї фінансової системи [12].

На думку Марченка О.М., фінансову безпеку підприємства слід розглядати як захист фінансових інтересів підприємства та наявність фінансових ресурсів для задоволення його потреб та виконання наявних зобов'язань.

Коротше кажучи, фінансова безпека відображає стан фінансових ресурсів і обсяги їх використання, дозволяючи підприємству вільно маніпулювати оборотним капіталом для забезпечення безперебійного процесу виробництва і реалізації, розширеного тиражування та оновлення [35].

Відомий дослідник з цього питання О.І.Барановський зазначив, що фінансова безпека забезпечує підприємства достатніми фінансовими ресурсами для забезпечення рівня захисту економічних інтересів або потреб у фінансових відносинах на всіх рівнях та виконання наявних зобов'язань. це рівень, який ми надаємо [3].

Такі науковці, як Загородній А.Г. та Вознюк Г.Л., трактують фінансову безпеку як фінансову безпеку на всіх рівнях, підвищення безпеки населення, захист економічних інтересів підприємств, організацій, установ, регіонів, галузей, галузей економіки, суб'єктів національної економіки. Загалом

фінансових ресурсів достатньо для задоволення потреб і виконання фінансових зобов'язань [24].

Кузенко Т.Б. визначає фінансову безпеку як найбільш ефективний стан використання корпоративних ресурсів. Це відображається в найкращих значеннях прибутку та рентабельності бізнесу, якості управління, використання основного та оборотного капіталу, структури капіталу та фінансових показників ставок. Комплексний показник поточного фінансово-економічного стану платежів за цінні папери та їх обмінних курсів та їх перспективи технологічного та фінансового розвитку [31].

Фінансову безпеку Кузенко Т.Б., Прохорова В.В. та Саблінова Н.В. визначають як найефективніший стан з використанням інформації, фінансових показників, ліквідності та платоспроможності та рентабельності інвестицій. Це в межах [31].

Євдокімов Ф.І. пов'язує зв'язок фінансової безпеки підприємства зі станом підприємства – це дозволяє:

- Забезпечує належну фінансову стабільність, платоспроможність, ліквідність та фінансову незалежність компанії в довгостроковій перспективі.
- Забезпечує оптимальну привабливість та ефективне використання фінансових ресурсів підприємства.
- Ви можете визначити небезпеки та загрози для ситуації компанії та вжити заходів для їх своєчасного усунення.
- Ви можете розробити та реалізувати власну фінансову стратегію. Фінансові стратегії слід оцінювати за кількісними та якісними показниками з пороговими значеннями [20].

Визначення фінансової безпеки підприємства є статичним. А саме, ці умови включають визнання того чи іншого результату, оцінку фінансової стійкості компанії та її фінансово-економічної спроможності за певний період часу, і на основі цього можуть бути визначені. безпеки. Проте вплив зовнішніх і внутрішніх факторів на підприємство та характер циклу економічного процесу

в даний момент часу визначають можливі зміни в процесі господарської діяльності, що визначають динаміку категорії [54].

Матвійчук Л. О. Ця концепція характерна для компанії, яка має стійкість до внутрішніх і зовнішніх загроз, збалансованість фінансових інструментів, спосіб управління та надання достатніх фінансових ресурсів для ефективної діяльності компанії в сучасний час. процес досягнення держ. .. І майбутнє [38].

Розглянемо Демченко І.В. як стабільну і динамічну систему, що забезпечує фінансові ресурси. Він виділяє такі основні функції:

- Достатні фінансові ресурси.
- Захист інтересів компанії.
- Збалансованість і якість фінансово-господарської діяльності підприємства.
- стабільність симптомів;
- Ціль управління відділом управління суб'єктом господарювання.
- динамічні контрзаходи проти руйнівних факторів внутрішньої та зовнішньої ознак, і, як наслідок, забезпечення досягнення стратегічних цілей компанії [15].

Реверчук Н. І. вважає, що фінансова безпека підприємства – це захист від фінансових витрат, запобігання банкрутству підприємства та досягнення найбільш ефективного використання корпоративних ресурсів.

Вона є лідером і вирішує, оскільки фінанси є рушійною силою економічної системи в ринкових умовах [55].

Для більш детального визначення сутності поняття розглянемо важливі характеристики сформованого поняття. О. Бланк:

1. Фінансова безпека підприємства є важливим елементом системи економічної безпеки.

2. Фінансова безпека — це система кількісних і якісних параметрів фінансового стану підприємства, що вказує на рівень фінансової безпеки в межах його комплексу.

3. Метою регулювання є формування в системі збалансованого пріоритету економічних інтересів підприємства, що потребує захисту в процесі фінансової діяльності.

4. Основою встановлення фінансової безпеки підприємства є система виявлених реальних та потенційних загроз зовнішнього та внутрішнього характеру фінансовим інтересам.

5. Конкретна корпоративна система містить різні рівні кількісних і якісних параметрів захисту фінансових інтересів, достатніх для фінансової філософії.

6. Фінансова безпека підприємства – це система забезпечення стабільності фінансових коефіцієнтів, необхідних для розвитку компанії.

7. Важливою метою фінансової безпеки компанії є створення фінансових передумов, необхідних для стійкого зростання компанії зараз і в майбутньому [4].

Фінансова безпека залежить від керівництва підприємства, що свідчить про потенційний вплив менеджменту на систему фінансової безпеки та необхідність контролю за нею [47].

Фінансово-господарська діяльність підприємства здійснюється у світлі зовнішніх умов середовища, що характеризуються підвищеним рівнем динамізму та невизначеності, спричиненої різними процесами трансформації, інтеграції та глобалізації [67].

Цікаво погодитися з В. Мироновим та В. Петьком. Кажуть, що фінансово-економічна безпека є дуже складною багаторівневою системою, кожна з яких утворена кількома підсистемами зі своєю структурою та логікою розвитку [39].

У наведеному вище огляді є три основні підходи до визначення сутності фінансової та фінансової безпеки.

Відповідно до першого підходу фінансово-економічна безпека вважається станом безпеки.

Фінансово-економічна безпека на мікроекономічному рівні захищає фінансово-економічні інтереси від внутрішніх і зовнішніх загроз і створює

фінансово-економічні передумови, необхідні для поточного та довгострокового сталого розвитку, під яким слід розуміти економічний стан [8].

Другий підхід зосереджується на розгляді фінансово-економічної безпеки компанії як визначеної передумови конкурентоспроможності. При такому підході фінансово-економічна безпека усуває фінансово-економічні загрози діяльності та розвитку підприємства, забезпечуючи фінансову стабільність і незалежність, технологічно грамотну конкурентоспроможність, оптимізацію та ефективність, визначається як результат сукупності компонентів, які призначені для зарезервованих. Організаційна структура, інформаційне середовище, комерційна таємниця, особиста безпека, капітал, майно та комерційні інтереси [7].

Третій підхід до визначення характеру фінансово-економічної безпеки підприємства враховує динаміку виробництва та економічної системи.

Дослідник Р. Дацьків визначає цю категорію як стан економічного розвитку економічних суб'єктів (особистих осіб, держав, організацій), що забезпечують гармонійний розвиток та ефективне використання можливостей та усувають загрози [13].

О. О. Бондаренко, В. А. Скецький слушно зазначають, що фінансово-економічна безпека підприємства — це складна система з набором внутрішніх характеристик, спрямованих на забезпечення ефективності використання корпоративних ресурсів у кожній сфері діяльності [5].

По-перше, важливо розглядати фінансово-економічну безпеку в контексті її функціональних елементів.

Такий підхід дозволяє:

- Контролювати стан функціональних компонентів та факторів, що впливають на загальну фінансову та економічну безпеку.
- Досліджувати процеси, які впливають на постачальників фінансової та економічної безпеки.
- Аналіз розподілу та використання корпоративних ресурсів.

- Вивчити економічні показники, що відображають рівень функціональних компонентів.

- Розробити заходи, що сприяють досягненню високих стандартів компонентів. Це підвищує фінансову та фінансову безпеку всього підприємства [6].

Таким чином, головною метою створення фінансової безпеки підприємства є забезпечення стабільної та максимально ефективної діяльності та потенціалу майбутнього розвитку. А головним завданням забезпечення фінансової безпеки підприємства в сучасних ситуаціях є його здатність протистояти існуючим і потенційним загрозам і небезпекам, які можуть завдати фінансової шкоди підприємству.

Ми вважаємо, що для досягнення намічених цілей і завдань нам необхідно сформувати структуру фінансової безпеки компанії.

1.2. Основи стратегічного управління фінансово-економічною безпекою підприємств

Теоретичні аспекти стратегії фінансово-економічної безпеки розглядалися в роботах таких науковців, як: І. П. Мойсеєнко, О. М. Марченко, Т. М. Іванюта, А. О. Заїчковський, В. П. Василенко, В. В. Євдокімов, Л. В. Гнилицька, З. В. Якубович та інші.

Підвищена увага у сучасній науковій літературі щодо питань забезпечення конкурентоспроможності підприємства та стійкого функціонування зумовлює необхідність дослідження сутності поняття «стратегія фінансово-економічної безпеки підприємства» та етапів її формування.

На думку І. П. Моїсеєнка та О. М. Марченка, стратегії фінансово-економічної безпеки — це розробка довгострокових планів забезпечення

реалізації корпоративних цілей, завдань і завдань, у тому числі фінансово-економічної безпеки, у нестабільних ситуаціях, йдеться про планування розподілу ресурсів. Ситуація. Адаптація для захисту підприємства від загроз, ризиків та впливу виконання нормальних безпечних функцій [46].

На думку Т. М. Іванюти та А. О. Заїчковського, стратегія фінансово-економічної безпеки – це сукупність найбільш важливих рішень, спрямованих на забезпечення програмного рівня безпеки функціонування підприємства [18].

Ми приєднуємося до думки цих авторів і вважаємо, що стратегія фінансово-економічної безпеки – це напрямок дій по досягненню стратегічних цілей фінансово-економічної безпеки підприємства за рахунок врахування змін у внутрішньому і зовнішньому середовищі для забезпечення високого рівня конкурентоспроможності.

Визначення сутності стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства дає можливість підійти до розгляду питання щодо етапів її формування.

Автор Моїсеєнко І. П. Марченко О. М. описує основні етапи процесу розробки та реалізації стратегій фінансово-економічної безпеки:

- Визначити загальну тривалість формування стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства.
- Аналіз факторів навколишнього середовища.
- Оцінка сильних і слабких сторін фінансово-економічної безпеки підприємства.
- Комплексна оцінка стратегічної позиції фінансово-економічної безпеки компанії.
- Встановлення стратегічних цілей фінансово-економічної безпеки компанії.
- Розробка цілей корпоративної фінансово-економічної безпеки та стратегічних критеріїв.

- Приймати ключові стратегічні рішення щодо фінансової та фінансової безпеки компанії.
- Оцінка розроблених стратегій фінансово-економічної безпеки компанії.
- Забезпечити реалізацію стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства.
- Організація, яка керує реалізацією стратегії фінансово-економічної безпеки компанії [2].

Якубович З.В., основними кроками в процесі розробки стратегії фінансово-фінансової безпеки є:

- Стратегічне планування та прогнозування фінансово-економічної безпеки підприємства.
- Проводити оперативні оцінки рівня фінансово-економічної безпеки.
- Оперативний план фінансово-господарської діяльності підприємства.
- Реалізація розроблених планів[68].

Узагальнюючи наведені підходи науковців щодо етапів формування стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства, можемо сказати, що всі вони зводяться до своєчасного реагування на фактори внутрішнього і зовнішнього середовища та ефективного управління ресурсами і, що у свою чергу сприятиме забезпеченню конкурентоспроможності підприємства.

В практиці для управління використовують три основні групи методів:

- організаційно-розпорядчі (адміністративні);
- економічні;
- соціально- психологічні.

Метод визначає реальні та потенційні загрози, небезпеки та ризики в конкретних ситуаціях і за конкретні періоди часу [3].

Організаційні методи управління, засновані на використанні контрольних виконавчих прав (наказів, директив, інструкцій, правил тощо), безпосередньо

впливають на суб'єкт управління і створюють передумови для використання економічних методів Масу [53].

За допомогою організаційно-розпорядчих методів встановлюється організаційна структура управління фінансово-економічною безпекою, повноваження та відповідальність персоналу, графіки роботи, порядок роботи в окремих ситуаціях та суб'єктів управління фінансово-економічною безпекою. Визначалися й інші дії [67].

Економічний метод характеризується опосередкованим впливом на суб'єкта управління через економічні інтереси, породжуючи значний інтерес для відповідальних за фінансово-фінансовий стан (рівень) підприємства. Вплив суб'єкта фінансово-економічної безпеки на параметри фінансово-господарської діяльності за рахунок формування коштів економічного стимулювання. Використовуйте гнучку модель оплати праці. Бонуси та штрафи. Економічні методи, такі як техніко-економічні методи розрахунків, балансові методи, економіко-статистичні методи, методи експертної оцінки, методи дисконтування вартості, методи амортизації активів та інші фінансові методи. Використовуйте методи [51].

Методи соціальної психології доповнюють організаційно-управлінські методи, засновані на законах людського розуму, і впливають на мотивацію соціальної поведінки людини [24].

Для управління фінансовою та фінансовою безпекою компанії ми використовуємо такі соціально-психологічні методи:

- чат (бесіди);
- Підбір персоналу враховує психологічні особливості працівників.
- Діагностика психічного та емоційного стану працівників.
- Підтримка ініціативи.
- Створити сприятливе морально-психологічне середовище в колективі.
- Забезпечує перспективне соціальне та професійне зростання.

- Повідомлення про результати роботи. Соціальне регулювання (укладення угод, колективних зобов'язань, об'єднання інтересів працівників);
- Заохочення та роздратування призначені для поширення та пояснення політики фінансової та економічної безпеки керівництва.
- Особистий приклад;
- Налагодження неформального спілкування [33].

Усі три групи методів управлінського впливу повною мірою використовуються для управління фінансово-економічною безпекою компанії.

Стратегія є ключовою сферою фінансової та економічної безпеки компанії:

- Забезпечене зростання прибутку на власний капітал.
- Створення фінансово-економічних ресурсів.
- Фінансова та фінансова стабільність;
- Безпека інвестиційної діяльності.
- Нейтралізація фінансово-економічних ризиків.
- Безпека інновацій.
- Захист конкурентоспроможності.
- Стратегії антикризового управління.

Стратегії фінансово-економічної безпеки включають методи та методи формування фінансових ресурсів, планів та забезпечення фінансової стабільності компанії в ринкових умовах. Реалізація цієї стратегії гарантується досягненням основних цілей [6].

У процесі розробки стратегій фінансово-економічної безпеки, конкурентоспроможного виробництва продукції, мобілізації внутрішніх ресурсів, максимального зниження собівартості виробництва, формування та розподілу прибутку, ефективного використання корпоративного капіталу цим питанням приділяється особлива увага. Для формування фінансової стратегії важливо враховувати фактори ризику [43].

Розробка та впровадження стратегії фінансово-економічної безпеки – цей процес дуже складний і вимагає різних витрат від керівників компанії. Одним із

негативних факторів є швидкі зміни зовнішнього середовища, які потребують адаптації стратегії. Також ця стратегія повинна узгоджуватися із загальною стратегією компанії.

Залежно від напрямку та характеру завдання зазвичай розрізняють три види планів: стратегічні або довгострокові (період планування - 5 років і більше), середньострокові (3-5 років) і короткострокові (період планування). У роках, кварталах, місяцях [44].

Стратегічне планування вимагає дотримання трьох основних вимог:

- Управління компанією базується на принципах управління інвестиційним портфелем, і кожна діяльність компанії має певну потенційну вигоду для кожного її розподіленого ресурсу.
- Ретельна оцінка перспектив кожного виду діяльності, дослідження показників зростання ринку та позиції компанії на конкретному ринку.
- Кожна компанія-стратегія розробляє план досягнення довгострокових цілей, і кожна компанія створює свою власну стратегію, враховуючи діяльність, цілі, можливості, навички та профілі ресурсів.

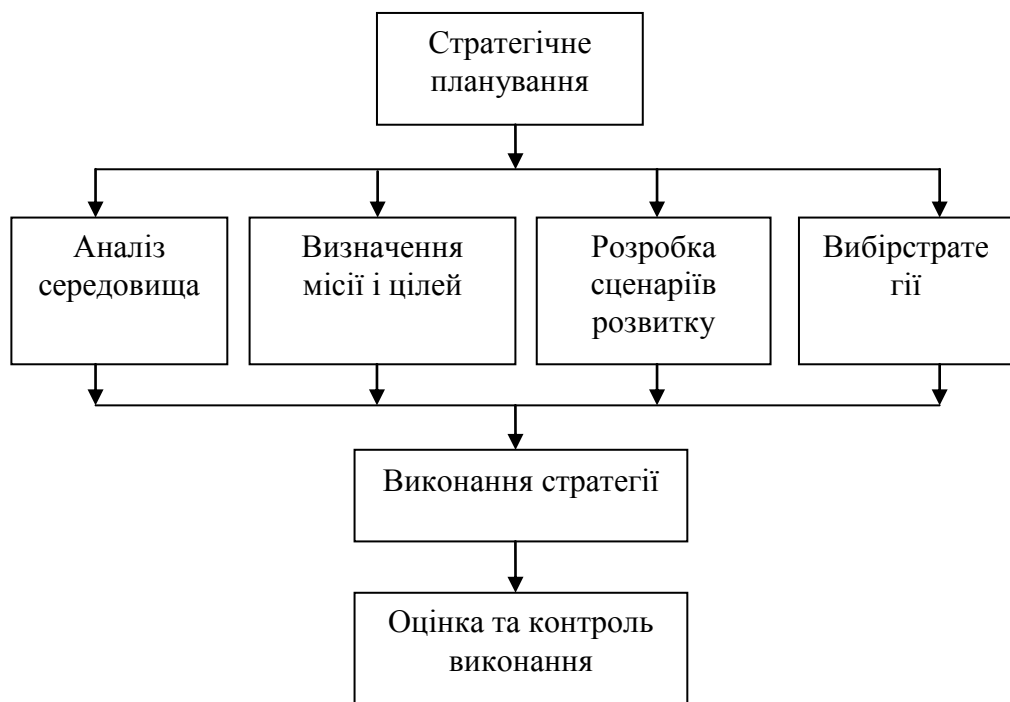

Рис. 1.1. Загальна схема процесу формування стратегії підприємства в системі стратегічного планування

Основним елементом стратегічного планування є аналіз внутрішньої та зовнішньої конкурентоспроможності організації та пошук шляхів використання зовнішніх можливостей з організаційними деталями.

Останньою частиною моделі управління стратегією є контроль за реалізацією стратегії. Моніторинг необхідний для виявлення проблем, перш ніж вони стануть загрозою.

У теорії управління контроль вважається поетапним процесом, що складається з таких елементів:

1) Визначте параметри, які підлягають оцінці, іншими словами, контрольну зону.

2) Розробка стандартів або точних визначень цілей, яких необхідно досягти вчасно. Отже, критерії, які використовуються для оцінки реалізації стратегії, є деталями стратегічних цілей. Звичайно, простіше встановити критерії для вимірюваних величин (продажів, прибутків тощо). У системі контролю розроблені стандарти оцінки проміжних результатів, а також підсумкової оцінки. На цьому етапі також встановлюється значення допуску стандарту.

3) Оцінити оперативні результати за конкретний період.

4) Порівняння фактичних результатів функції з попередньо визначеними критеріями. На цьому етапі також вирішується питання про те, чи допустимі виявлені відхилення.

5) Розробити коригувальні дії, коли відхилення перевищує допустимий рівень, які полягають у виявленні причини відхилення та її усуненні [54].

Можна сказати, що стратегії економічної безпеки були розроблені шляхом впровадження етапів стратегічного планування, які враховують стратегічні цілі компанії.

Нагляд за реалізацією цих стратегій є, мабуть, найважливішим завданням. Адже організована система оцінки та контролю з механізмом зворотного зв'язку надає інформацію про процес реалізації стратегічного планування, а також про пріоритети розвитку стратегії компанії.

При побудові фінансової стратегії для оптимізації рівня фінансових ризиків, підприємство може використати декілька підходів: відмовитися від видів діяльності, які містять джерело підвищеного фінансового ризику; здійснювати діяльність з певним фінансовим ризиком і гарантією повної компенсації втрат за рахунок власних джерел; здійснювати діяльність з передаванням відповідальності за фінансовий ризик іншим суб'єктам, зокрема страховим організаціям.

1.3. Концептуальні засади формування механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства

Однією з найважливіших вимог для стійкого зростання компанії та формування позитивних результатів фінансової діяльності є внутрішнє та зовнішнє середовище компанії.

Андреева Т. зазначила, що механізм управління фінансовою безпекою є інструментом, який дозволяє компаніям досягти найвищого рівня економічної безпеки, якою є система управління використанням і контролем [2].

Ліпкан В.Л. вважає, що (факультативні) механізми безпеки включають сукупність взаємопов'язаних цілей, функцій, принципів і методів забезпечення ефективного функціонування системи безпеки [5].

Шлікова В.В. – механізм (система) економічної безпеки та його основна складова – фінансова безпека, яка включає засоби, методи та засоби, що використовуються, що захищають структурні, фінансові та матеріальні підрозділи [69].

У творчості Бланка. О., дуже вичерпна презентація того, що механізм управління фінансовою безпекою компанії повинен включати такі компоненти:

- Система державного регулювання та закони щодо фінансової безпеки підприємств.

- Ринкові механізми управління фінансовою безпекою підприємств.
- Механізм управління внутрішньою фінансовою безпекою компанії.
- Система методів управління.
- Система інструментів управління [4].

При цьому автор детально висвітлює найважливіші концептуальні системи, що формують теоретичні основи управління корпоративною фінансовою безпекою, та визначає завдання управління з точки зору переважних економічних інтересів.

За словами Гарячової К., механізм управління фінансовою безпекою підприємства включає такі складові: Сукупність критеріїв визначення набору корпоративних економічних переваг, функції управління, принципи та методи, організаційну структуру, управління персоналом, методи та технології управління, фінансові інструменти, фінансове забезпечення.

У цьому сенсі механізмом забезпечення фінансової безпеки компанії є уніфікація управлінських процесів і систем управління, а також реагування на наявність діалектичних протиріч у змісті (процесі управління) і формі (структурі управління) [5].

Виходячи з різних принципів, Черевко О.В. має на меті розробку механізмів, які оптимально керують фінансовою безпекою підприємства, забезпечують ефективне функціонування та підвищують довіру ринку, Черевко О.В. включає багато складових. Ми розробили правильний механізм, але насправді це набагато більше. наприклад, план дій, а не механізм управління досліджуваними явищами [59].

Загалом механізм фінансово-економічної безпеки підприємства – це сукупність основних принципів, функцій, методів, технологій, засобів та стимулів [45].

В основі механізмів фінансово-економічної безпеки компанії – систематичне поєднання конкретних функцій, інструментів, методів і організацій, нормативних актів та інформації – цілі існують як економічні закони та економічні вигоди. захистити.

Механізми забезпечення управління фінансовою та фінансовою безпекою підприємства включають такі складові:

- Організаційна структура – група організацій, осіб та служб (підрозділів), що займаються забезпеченням фінансової та фінансової безпеки на корпоративному рівні.
- Сукупність принципів управління фінансовою та фінансовою безпекою компанії.
- Можливості управління фінансово-економічною безпекою підприємства.
- Метод забезпечення.
- Інструменти управління фінансово-економічною безпекою.
- Нормативно-правове забезпечення.
- Інформаційно-аналітична підтримка.
- Система моніторингу (діагностики) та визначення рівня фінансово-економічної безпеки підприємства.

Гапоненко А. Л. та Панкрухіна А. П. тлумачать «механізм управління» як сукупність засобів і методів управління, реалізація яких визначає можливість цілеспрямованого руху системи [6].

Ястремська О. М. та Пономаренко В. С. розкривають суть механізму управління через висвітлення об'єктивного компонентного переліку та мети його узгодження. Їхнє трактування «механізм управління» підприємством – це сукупність форм, структур, методів і засобів управління, об'єднаних спільною метою, за допомогою яких здійснюються поєднання й узгодження суспільних, групових і приватних інтересів, забезпечується функціонування й розвиток підприємства як соціально-економічної системи [61]

На думку Клименка Т.В., функціонування механізмів фінансової безпеки має бути спрямоване на досягнення таких цілей:

- Визначення економічних вигод суб'єкта, який потребує захисту.

- Завчасне виявлення внутрішніх і зовнішніх загроз, які не дозволяють компанії реалізувати свої економічні вигоди.

- Розробити та впровадити систему заходів щодо нейтралізації загроз економічним інтересам підприємства та запобігання можливим економічним збиткам [12].

По-перше, захисту потребують економічні інтереси суб'єктів господарювання, які безпосередньо впливають на зміст механізмів фінансової безпеки.

Більш системним є підхід Єрмошенко М.М., який являє собою такий механізм управління фінансовою безпекою, як економічні закономірності, цілі та завдання управління, функції, організаційні структури, принципи, методи, персонал, технологія і технічне управління, критерії оцінки ефективності управління. Показано складові [57].

Мойсенко І. П. визначив, що процес забезпечення фінансово-фінансової безпеки підприємства базується на відповідних механізмах управління, які враховують сукупність умов і процесів, за допомогою яких керівництво бореться з ризиками, загрозами та ризиками [3].

Аналіз Судакової О.І., джерела з багатьох наукових джерел, свідчить про те, що механізм управління фінансовою безпекою підприємства може включати такі основні компоненти:

- Цілі та суб'єкти управління.
- Серія корпоративних економічних переваг.
- Функції, принципи та методи управління.
- Організаційна структура;
- Нормативно-правове забезпечення.
- Інформаційне забезпечення тощо [7].

Усі ці складові управління разом утворюють механізм управління фінансовою та фінансовою безпекою (додаток А).

Через механізми корпоративної економічної безпеки дослідники зазвичай визначають ці фактори як цілі або завдання.

На нашу думку, виходячи з визначення цього поняття, доцільніше використовувати поняття «фінансовий прибуток» у контексті вивчення елементів механізмів управління фінансовими цінними паперами.

Визначаючи економічні інтереси, дослідники з питань фінансової безпеки акцентують увагу на деталях фінансових відносин економічних суб'єктів.

На мою думку, економічна вигода є проявом протиріччя в економічних відносинах підприємства з одного боку та фінансової діяльності підприємства з іншого.

Єрмошенко продовжував сперечатися з метою забезпечення компаній усіма видами фінансових ресурсів для ефективної діяльності, що призведе до фінансових вигод, дивитися на фінансову діяльність та використання фінансових продуктів, заявляючи, що вони будуть надаватися через [57].

По-друге, Бланк І.О., зазначаючи, що корпоративні економічні інтереси є частиною системи економічних інтересів, виражених у сфері економічних відносин, дає дуже корисне визначення.

На думку дослідника, фінансові інтереси є «формою прояву об'єктивних потреб підприємства в сфері його фінансової діяльності, збалансованих з потребами інших суб'єктів фінансових відносин, задоволення яких забезпечує реалізацію основних цілей фінансової діяльності на кожному етапі його фінансового розвитку» [3].

Найповнішою та налагодженою є система економічних інтересів, що виступає у компанії. Воно потребує захисту в процесі забезпечення фінансової безпеки, як це пропонує І.О. Бланк. Ця система містить [3]:

- Високий рівень інвестиційної та інноваційної діяльності.
- Фінансова стабільність та ефективна нейтралізація фінансового ризику.
- Достатність фінансових ресурсів, призначених для підтримки розвитку компанії та швидкого та ефективного подолання фінансових ризиків.
- Підвищення рівня фінансових прибутків.

Механізми управління фінансовою безпекою підприємств найбільш ефективні, коли мова йде про мотивацію людей.

У цьому механізмі узгодженість інтересів пов'язаних сторін досягається шляхом вибору методів та ресурсів управління відповідно до характеру факторів контролю, на які впливає.

У разі розбіжності інтересів неможливо ефективно вплинути на реалізацію основних фінансових інтересів суб'єкта господарювання та системи привілейованих фінансових інтересів.

Переважаюча система економічного прибутку компанії включає:

- Достатність фінансових ресурсів.
- Підвищений рівень рентабельності власного капіталу (рівень фінансової рентабельності) підприємства.
- Фінансова стійкість компанії в процесі розвитку.
- Високий рівень інвестиційної активності та ефективності.
- Ефективна нейтралізація фінансових ризиків.
- Інноваційний рівень фінансової діяльності.
- Швидко та ефективно подолати фінансову кризу, що сталася [10].

Досягнувши цих економічних вигод, підприємство може забезпечити основні цілі будь-якого суб'єкта господарювання та максимізувати прибуток.

Внукова Н. М. визначає загрозу як явище, що виникає в результаті певних подій у зовнішньому та внутрішньому середовищі компанії. Це може негативно вплинути на діяльність компанії, особливо її фінанси [11].

Виходячи з цього, можемо сказати, що питанням розробки теорії механізму управління присвячено достатньо наукових робіт. Проте, досі немає єдності в розумінні щодо змісту і структури внутрішніх взаємозв'язків механізму.

Слід зазначити, що на українських підприємствах процес формування механізму управління фінансовою безпекою ще не відпрацьований. Це можна пояснити недостатністю досліджень даного питання в теоретичному і методичному плані, що визначає необхідність його подальшої розробки.

Висновки до першого розділу

1. Фінансово-економічна безпека підприємства – це досить складна система з комплексом внутрішніх характеристик, призначених для забезпечення ефективності використання матеріалів, трудових, інформаційних та фінансових ресурсів підприємства. Особливу увагу слід приділити забезпеченню фінансової безпеки кожного підприємства. Для запобігання загрозам необхідно розробити та впровадити ефективні заходи щодо забезпечення фінансової та фінансової безпеки підприємства.

2. Система управління фінансово-економічною безпекою підприємства повинна: враховувати альтернативні шляхи забезпечення безпеки підприємства, які відповідають фінансовій стратегії і конкретній фінансовій політиці підприємства; включати комплекс виважених збалансованих рішень як в області забезпечення інтересів підприємства, так і в управлінні його фінансовою діяльністю.

3. Основною метою фінансової безпеки компанії є забезпечення максимально стабільної та ефективної діяльності та високого потенціалу майбутнього розвитку. А першочерговим завданням забезпечення фінансової безпеки підприємства в сучасних умовах є здатність протистояти існуючим і потенційним загрозам і небезпекам, які можуть завдати фінансової шкоди підприємству. Для досягнення поставлених цілей і завдань ми вважаємо, що нам необхідно створити структуру фінансової безпеки нашої компанії.

4. Стратегія фінансово-економічної безпеки – розробка довгострокового плану забезпечення реалізації цілей, завдань і завдань компанії, включаючи фінансово-економічну безпеку, а також ресурси в нестабільних ситуаціях, і досягти нормальної безпечної роботи.

5. Можна сказати, що стратегія економічної безпеки розробляється шляхом реалізації етапу стратегічного планування з урахуванням стратегічних цілей компанії. Нагляд за реалізацією цих стратегій є, мабуть, найважливішим

завданням. Адже організована система оцінки та контролю з механізмом зворотного зв'язку надає інформацію про процес реалізації стратегічного планування, а також про пріоритети розвитку стратегії компанії.

6. При побудові фінансової стратегії для оптимізації рівня фінансових ризиків, підприємство може використати декілька підходів: відмовитися від видів діяльності, які містять джерело підвищеного фінансового ризику; здійснювати діяльність з певним фінансовим ризиком і гарантією повної компенсації втрат за рахунок власних джерел; здійснювати діяльність з передаванням відповідальності за фінансовий ризик іншим суб'єктам, зокрема страховим організаціям.

7. Механізм фінансово-економічної безпеки підприємства є найважливішою складовою системи економічної безпеки і полягає в наступному: ґрунтується на певних завданнях, особливостях та принципах. Для його реалізації потрібно використовувати набір конкретних методів, інструментів і методів. Їх слід використовувати окремо, в комбінації, разом і швидко.

8. Виходячи з цього, можемо сказати, що питанням розробки теорії механізму управління присвячено достатньо наукових робіт. Проте, досі немає єдності в розумінні щодо змісту і структури внутрішніх взаємозв'язків механізму. Слід зазначити, що на українських підприємствах процес формування механізму управління фінансовою безпекою ще не відпрацьований.

РОЗДІЛ 2. СТАН ТА ПЕРЕДУМОВИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

2.1. Фінансово-економічна характеристика аграрно-виробничого С(Ф)Г «Україна-2000»

Повна назва підприємства – селянське (фермерське) господарство «Україна-2000». Скорочена назва – С(Ф)Г «Україна-2000». Юридична адреса – 49049 , смт. Васильківка, вул. Мільмана, 110

На даний момент часу на підприємстві працює 363 робітника, загальна земельна площа займає 8473 га. Основними видами діяльності підприємства є:

- вирощування зернових та технічних культур, віднесених до інших класів рослинництва;
- вирощування культур у поєднанні з тваринництвом;
- надання послуг у рослинництві і тваринництві;
- виробництво м'яса і субпродуктів;
- виробництво готових кормів для тварин, що утримуються на фермах;
- оптова торгівля непродовольчими споживчими товарами.

Оскільки це важливий показник фінансового становища компанії і залежить від правильності та доцільності інвестування фінансових ресурсів в активи, необхідно дослідити склад, структуру та джерело цих активів і чому. Через зміни.

При цьому основними напрямками аналізу є баланс (ф. №1), вартість усіх активів підприємства (балансові-валютні активи) та балансова сума (балансові пасиви). З цього властивості на конкретну звітну дату.

Таблиця 2.1

Оцінка майна та капіталу С(Ф)Г «Україна-2000» за 2016-2020 рр., тис. грн.

Види активів (майна) та пасивів (капіталу)	2016 р.	2017 р.	2018 р.	2019 р.	2020 р.	Відношення у % 2020 р. до 2016 р.
Майно - усього	118677,00	137416,00	159421,00	172344,00	237968,00	200,52
Необоротні активи	49588,00	70869,00	79856,00	89915,00	87584,00	176,62
Основні засоби	34355,00	35887,00	50366,00	56503,00	73335,00	213,46
Довгострокові біологічні активи	1246,00	1742,00	2256,00	3011,00	3970,00	318,62
Оборотні активи	69089,00	66547,00	79565,00	82429,00	150384,00	217,67
Запаси	29057,00	40676,00	51254,00	51580,00	79660,00	274,15
Поточна дебіторська заборгованість	35787,00	17256,00	15975,00	19644,00	56732,00	158,53
Гроші, їх еквіваленти та поточні фінансові інвестиції	908,00	4487,00	100,00	186,00	320,00	35,24
Інші оборотні активи	170,00	107,00	4776,00	3133,00	1888,00	1110,59
Витрати майбутніх періодів	39,00	22,00	22,00	-	-	-
Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	-	-	-	-	-	-
Капітал- усього	118677,00	137416,00	159421,00	172344,00	237968,00	200,52
Власний капітал	87092,00	101395,00	108968,00	116353,00	197032,00	226,23
Зареєстрований (пайовий) капітал	12,00	12,00	12,00	12,00	12,00	100,00
Зобов'язання і забезпечення	31585,00	36021,00	50453,00	55991,00	19032,00	60,26
Довгострокові зобов'язання	5944,00	5591,00	114,00	-	21904,00	368,51
Поточні зобов'язання	25641,00	30430,00	50339,00	55991,00	19032,00	74,22
Поточна кредиторська заборгованість	4758,00	2243,00	7647,00	6262,00	12101,00	254,33

З даних табл. 2.1 можна зробити висновок, що у 2016 році вартість майна у розпорядженні підприємства у співвідношенні до 2020 року збільшилась у 2 рази, на 119291 тис. грн., за рахунок: збільшення необоротних активів на 76,62%; збільшення основних засобів на 113,46%; збільшення довгострокових активів на 218,62%; збільшення оборотних активів на 117,67%; збільшення запасів на 174,15%.

Поточна дебіторська заборгованість збільшилась на 58,53%, а інші оборотні активи збільшились майже в 100 разів.

Власний капітал 2016 р. у порівнянні з 2020 р. збільшився на 126,23%, пайовий капітал за аналізований період не змінився.

Таблиця 2.2

Оцінка руху та функціонального стану основних засобів
С(Ф)Г «Україна-2000» за 2016-2020 рр.

Показник	2016 р.	2017 р.	2018 р.	2019 р.	2020 р.	Відношення у % (відхилення,+;-) 2020 р. до 2016р.
Вартість основних засобів на початок року	32134,00	41219,00	45719,00	63485,00	73395,00	228,40
Надійшло за рік	9101,00	4485,00	18237,00	9987,00	21315,00	234,21
Вибуло за рік	16,00	15,00	471,00	77,00	3,00	18,75
Вартість основних засобів на кінець року	41219,00	45719,00	63485,00	73395,00	94707,00	229,77
Нараховано амортизації за рік	2435,00	2968,00	3287,00	3773,00	4480,00	183,98
Знос основних засобів:						
а) на початок року	4429,00	6864,00	9832,00	13119,00	16892,00	381,40
б) на кінець року	6864,00	9832,00	13119,00	16892,00	21372,00	311,36
Річний приріст(+) або зменшення(-), тис.грн.	9085,00	4500,00	17766,00	9910,00	21312,00	234,58
Темп зростання (зниження), %	128,27	110,92	138,86	115,61	129,04	0,77
Темп приросту (зменшення), %	28,27	10,92	38,86	15,61	29,04	0,77
Коефіцієнт оновлення, %	22,08	9,81	28,73	13,61	22,51	0,43
Коефіцієнт вибуття, %	0,05	0,04	1,03	0,12	0,00	-0,05
Період оновлення (можливого повного вибуття), років	4,54	10,23	3,61	7,42	4,44	-0,10
Коефіцієнт заміни (простого відтворення),%	0,18	0,33	2,58	0,77	0,01	-0,16
Коефіцієнт розширення (розширеного відтворення), %	99,82	100,33	97,42	99,23	99,99	0,16
Період обороту, років	15,06	14,65	16,61	18,14	18,76	124,56
Коефіцієнт зносу, %:						
а) на початок року	13,78	16,65	21,51	20,66	23,02	9,23
б) на кінець року	21,36	23,85	28,69	26,61	29,12	7,76
Коефіцієнт придатності, %:						
а) на початок року	86,22	83,35	78,49	79,34	76,98	-9,23
б) на кінець року	78,64	76,15	71,31	73,39	70,88	-7,76

Зобов'язання зменшились на 39,74%, довгострокові зобов'язання збільшилися на 268,51%, поточні зобов'язання зменшились на 25,78% та збільшилась поточна кредиторська заборгованість на 154,33%.

Аналіз даної таблиці проводиться для визначення наявності, руху та вибуття основних засобів за певний період з метою встановлення готовності для виконання своїх поставлених цілей, що дає змогу встановити кількість ресурсів та їх дію на виробничий процес підприємства, а також визначити їх стан і дати їм оцінку.

Інформацією для проведення руху та функціонального стану основних засобів С(Ф)Г «Україна-2000» є форма №1 «Баланс» та форма №5 «Примітки до фінансової звітності».

На основі проведених розрахунків оцінюється майновий стан господарюючого суб'єкта, його структура та визначається ефективність використання наявного майна.

Виходячи з цього, проаналізувавши дані таблиці 2.2, можемо сказати, що коефіцієнт вибуття знизився на 0,05% у співвідношенні 2016 р. до 2020 р.

Коефіцієнт оновлення збільшився на 0,43% у співвідношенні 2016 р. до 2020 р. це було зумовлено збільшенням вартості основних засобів, що надійшли на 134,21% і наявності основних засобів на кінець року на 129,77%.

Коефіцієнт зносу, на початок року збільшився на 9,23% , а на кінець року збільшився на 7,76%.

Причинами цього стало збільшення суми зносу на початок і на кінець року на 281,40 і 211,36 тис .грн. відповідно.

Коефіцієнт придатності і на початок року зменшився на 9,23%, а на кінець року зменшився на 7,76%, за рахунок збільшення коефіцієнту зносу.

Зменшення коефіцієнта свідчить про те, що використання коштів зменшується.

Таким чином, розрахунки показують, що стан основних фондів є дуже комфортним для даного підприємства і не потрібно кардинальних заходів для підвищення якості основних засобів.

Таблиця 2.3

Фінансові результати діяльності С(Ф)Г «Україна-2000». тис. грн.

Показник	2016 р.	2017 р.	2018 р.	2019 р.	2020 р.	Відношення у % 2020 р. до 2016 р.
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	100208,00	76667,00	72611,00	91231,00	214158,00	213,71
Операційні витрати, у тому числі:						
а) собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг);	84220,00	67336,00	78556,00	79580,00	159214,00	189,05
б) адміністративні витрати;	5175,00	3637,00	1979,00	3755,00	5908,00	114,16
в) витрати на збут;	783,00	635,00	701,00	1417,00	514,00	65,64
г) інші операційні витрати.	10015,00	11575,00	4956,00	13755,00	41980,00	419,17
Валовий прибуток (збиток)	15988,00	9331,00	-5945,00	11651,00	54944,00	343,66
Валовий прибуток (збиток) у % до чистого доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	15,95	12,17	-8,19	12,77	25,66	9,70
Прибуток (збиток) від операційної діяльності	23059,00	29670,00	17431,00	17291,00	90416,00	392,11
Фінансові та інвестиційні доходи	28,00	48,00	67,00	1,00	786,00	2807,14
Фінансові та інвестиційні витрати	3681,00	15415,00	9925,00	8288,00	10481,00	284,73
Фінансовий результат до оподаткування	19406,00	14303,00	7573,00	9004,00	80721,00	415,96
Витрати (дохід) з податку на прибуток	-	-	-	-	-	-
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	-	-	-	-	-	-
Чистий прибуток (збиток)	19406,00	14303,00	7573,00	9004,00	80721,00	61315,00
Чистий прибуток (збиток) у % до чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	19,37	18,66	10,43	9,87	37,69	18,33
Чистий прибуток (збиток) у % до валового прибутку (збитку)	121,38	153,28	-127,38	77,28	146,92	25,54

Розглянувши табл. 2.3, можна зробити висновок, що на досліджуваному підприємстві в 2020 році в порівнянні з 2016 р. відбулося збільшення чистого прибутку на 61315 тис. грн. Це відбулося за рахунок збільшення доходу від реалізації товарів (послуг) на 113,71% та 113950 тис. грн.

Це заслуговує на загальну позитивну оцінку зміни фінансових результатів діяльності підприємства.

Таблиця 2.4

Оцінка фінансової стійкості С(Ф)Г «Україна-2000» за 2016-2020 рр.

Показник	Нормативне значення	2016 р.	2017 р.	2018 р.	2019 р.	2020 р.	Відношення у % 2020 р. до 2016 р.
1. Показники структури капіталу							
Коефіцієнт автономії	>0,5	0,73	0,74	0,68	0,68	0,83	112,83
Коефіцієнт концентрації залученого капіталу	<0,5	0,27	0,26	0,32	0,32	0,17	64,64
Коефіцієнт фінансування	>1	2,76	2,81	2,16	2,08	4,81	174,56
Коефіцієнт фінансового ризику	<1	0,36	0,36	0,46	0,48	0,21	57,29
Коефіцієнт довгострокового залучення позикових коштів	Зменшення	0,94	0,95	1,00	1,00	0,90	96,14
Коефіцієнт структури залученого капіталу	Збільшення	0,19	0,16	0,00	0,00	0,54	284,33
2. Показники стану оборотних активів							
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	Збільшення	43448,00	36117,00	29226,00	26438,00	131352,00	302,32
Коефіцієнт забезпеченості оборотних коштів	>0,1	0,63	0,54	0,37	0,32	0,87	138,89
Коефіцієнт забезпеченості запасів	>0,5	1,35	0,81	0,50	0,44	1,44	106,41
Коефіцієнт маневреності власних оборотних коштів	Збільшення	0,01	0,03	0,00	0,00	0,00	16,40
3. Показники стану основного капіталу							
Коефіцієнт реальної вартості майна	Збільшення	0,56	0,59	0,68	0,67	0,69	123,50
Коефіцієнт реальної вартості основних засобів у майні	Збільшення	0,29	0,26	0,32	0,33	0,31	106,46
Коефіцієнт накопичення амортизації	Збільшення	0,17	0,22	0,21	0,23	0,23	135,47
Коефіцієнт співвідношення оборотних і необоротних активів	Збільшення	1,39	0,94	1,00	0,92	1,72	123,24

Аналізуючи дану таблицю, можемо сказати, що значення коефіцієнта автономії перевищує нормативне значення, що є позитивним, тому що підприємство незалежно від зовнішніх кредиторів, та у співвідношенні з 2016 р. збільшився на 12,83%.

Коефіцієнт фінансового ризику також перебуває в допустимих значеннях, та знизився на 42,61%, у співвідношенні 2020 р. до 2016р.

Аналізуючи коефіцієнт маневреності власного капіталу можна сказати, що він збільшився більше ніж у 2 рази, що є дуже добре за нормативним значенням.

Коефіцієнт довгострокового залучення позикових коштів у співвідношенні зменшився на 3,86%, на даний момент показник знаходиться в межах норми, що є позитивним.

Проаналізувавши абсолютні та відносні показники фінансової стійкості в їх сукупності можна зробити висновок про абсолютний фінансовий стан підприємства. У підприємства досить високий рівень фінансової незалежності від зовнішніх кредиторів.

Аналізуючи ліквідність, платоспроможність та оборотність оборотних активів можемо зробити висновок, що на початок і кінець звітної періоду підприємство має досить низький рівень всіх показників ліквідності. Жоден з показників не досяг нормативного значення. Це пояснюється передусім високою часткою поточних зобов'язань в структурі джерел фінансування. Як позитивну сторону можна оцінити тенденцію до зростання коефіцієнта загальної ліквідності з 2,69 до 7,90. Цей показник відображає прогностичні можливості підприємства за умови вчасного проведення розрахунків з дебіторами. Якщо ж аналізувати детальніше, то коефіцієнт абсолютної ліквідності у порівнянні з 2016 роком у 2020 році зменшився на 47,48%, що є дуже низьким показником до нормативного значення.

Чистий дохід значно збільшився у 2020 р. у порівнянні з 2016р., а саме на 113,71% це на 113950 тис. грн.

Розрахувавши дані (додаток В) можна зробити висновок, що підприємство С(Ф)Г «Україна-2000» має показники високої ділової активності.

Коефіцієнт оборотності активів показує, скільки разів за звітний період відбувається повний цикл виробництва й обігу, який приносить відповідний ефект у вигляді прибутку. В 2016 р. такий показник мав значення 0,96 разів, в

2017 р. - 0,60 разів, 2018 р. - 0,49, 2019 р. - 0,55, а в 2020 р. – 1,04, тобто коефіцієнт оборотності активів за аналізований період збільшився на 8,96 %. Такі зміни вказують на збільшення ефективності використання майна підприємства, яке відбулось за рахунок збільшення тривалості обігу оборотного капіталу.

Коефіцієнт оборотності готової продукції зменшився на 16,38%, оборотність дебіторської заборгованості збільшилась на 55,36 %. Фондовіддача збільшилась на 5,55 % і це означає збільшення виручки на одиницю основних виробничих фондів.

Коефіцієнт оборотності власного капіталу зменшився на 5,55%, що є позитивною тенденцією, адже свідчить про збільшення попиту на продукцію підприємства.

Виходячи з (додаток Д) можемо оцінити С(Ф)Г «Україна-2000» за рейтингом. Вона показує, що підприємство на протязі 5 останніх років має абсолютний стан фінансової безпеки, йому більш ніж достатньо власних оборотних коштів для функціонування.

2.2 Характеристика роботи служби економічної безпеки С(Ф)Г «Україна-2000» та оцінка її стану за окремими складовими.

Питаннями фінансово-економічної безпеки на підприємстві займається фінансовий директор Лебідь Т.А.

Взаємодія керівників підприємства, підрозділу економічної безпеки підприємства з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, силовими структурами, державними і недержавними підприємствами, установами та організаціями, громадськими об'єднаннями та громадянами при проведенні заходів щодо забезпечення безпеки діяльності підприємства, установи, організації, здійснюється способом листування.

Служба безпеки С(Ф)Г «Україна-2000» постійно виконує певний комплекс завдань.

Основними з них є:

1) Забезпечити безпеку виробничо-господарської діяльності та захистити інформацію, що вважається корпоративною таємницею.

2) Організувати роботу з правової охорони та техніки комерційної таємниці.

3) Запобігати несанкціонованому проникненню та доступу до захищених авторським правом інформації та матеріалів, що є комерційною таємницею.

4) Спеціальна організація діловодства, що унеможливорює отримання несанкціонованої інформації, віднесеної до комерційної таємниці.

5) Визначення та локалізація каналів, через які може просочуватися конфіденційна інформація під час нормальної діяльності та в екстремальних умовах.

6) Забезпечити систему безпеки для проведення всіх заходів, включаючи зустрічі, переговори та зустрічі в рамках ділової співпраці з іншими партнерами.

7) Забезпечити охоронні приміщення, обладнання, офіси, вироби та технічні приміщення, необхідні для виробничої чи іншої діяльності.

8) Забезпечити особисту безпеку керівництва та ключових керівників та спеціалістів компанії.

9) Оцінити маркетинговий статус і протиправну діяльність конкурентів і зловмисників.

Структура служби безпеки підприємства формується відповідно до особливостей виробничо-господарської діяльності, складу і змісту роботи, зовнішніх і внутрішніх загроз і ризиків.

Для оцінки стану економічної безпеки С(Ф)Г «Україна-2000» доцільно здійснити діагностику рівня безпеки її складових:

- фінансової;
- інформаційної;

- інтелектуальної;
- кадрової;
- техніко-технологічної;
- політико-правової;
- інноваційної;
- екологічної;
- силової.

Нижче наведено схематичну структуру організації безпеки діяльності підприємства С(Ф)Г «Україна-2000».

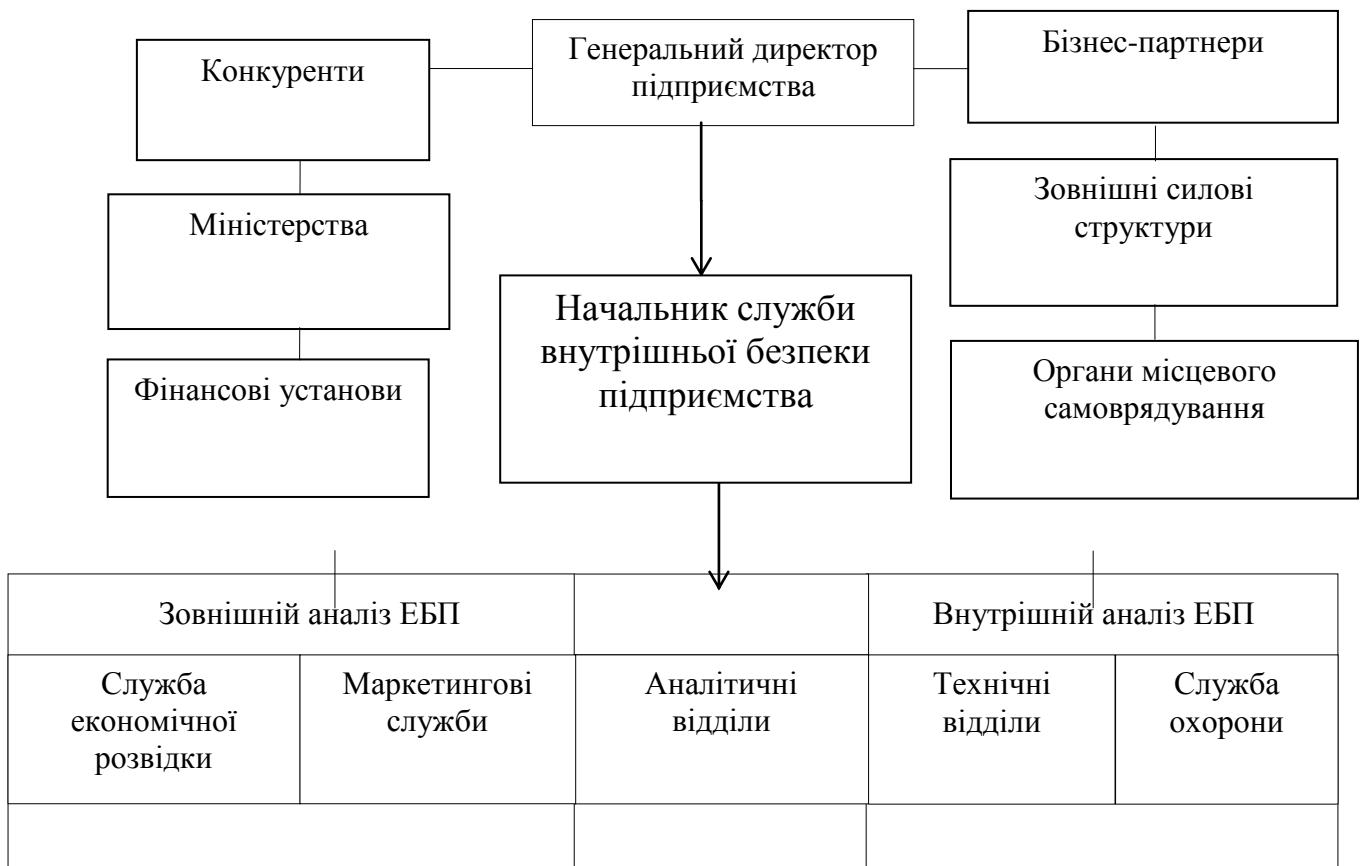

Рис. 2.1. Організаційна структура економічної безпеки С(Ф)Г «Україна-2000»

Фінансова складова розраховується за формулою:

1. $\pm E_c$ – надлишок (+) чи брак (-) оборотних коштів (E_c), необхідних для формування запасів і покриття витрат (Z), пов'язаних з господарською діяльністю підприємства:

$$E_c = BK - A1 \quad (2.1)$$

$$E_c = 197032 - 87584 = 109448 \text{ тис. грн.}$$

$$\pm E_c = E_c - Z \quad (2.2)$$

$$E_c = 109448 - 91444 = 18004 \text{ тис. грн.}$$

де BK – власний капітал;

A1 – необоротні активи;

Z – величина запасів.

2. $\pm E_T$ – надлишок чи брак власних оборотних коштів, а також середньострокових і довгострокових кредитів і позик (K):

$$\pm E_T = (E_c + K) - Z \quad (2.3)$$

$$E_T = (109448 + 21904) - 91444 = 39908 \text{ тис. грн.}$$

де K – довгострокові зобов'язання.

3. $\pm E_H$ – надлишок чи брак власних оборотних коштів, а також довго-, середньо- і короткострокових кредитів і позик (K_T):

$$\pm E_H = (E_c + K_T + K) - Z \quad (2.4)$$

$$E_H = (109448 + 230 + 21904) - 91444 = 40138 \text{ тис. грн.}$$

де K_T – короткострокові кредити банків.

З даних розрахунків можемо зробити висновок, що рівень фінансової безпеки С(Ф)Г «Україна-2000» абсолютний, тому що для функціонування підприємства достатньо власних оборотних коштів: $\pm E_c \geq 0$, $\pm E_T \geq 0$, $\pm E_H \geq 0$.

Для того, щоб розрахувати інформаційну складову, потрібно обчислити значення коефіцієнтів: коефіцієнта повноти, коефіцієнта точності інформації, коефіцієнта суперечності інформації.

1. Коефіцієнт повноти (K_H):

$$K_H = K_3 / K_{гр} \quad (2.5)$$

$$K_H = 850 / 1000 = 0,85$$

де K_3 – обсяг інформації, яка є у розпорядженні особи, що ухвалює рішення;

$K_{гр}$ – обсяг інформації, необхідної для ухвалення обґрунтованого рішення.

2. Коефіцієнт суперечності інформації (K_C):

$$K_c = K_{nc} / K_{ncp} \quad (2.6)$$

$$K_c = 5/7 = 0,71$$

де K_{nc} – кількість незалежних свідоцтв на користь ухвалення рішення;

K_{ncp} – загальна кількість незалежних свідоцтв у сумарному обсязі релевантної інформації.

3. Коефіцієнт точності інформації (K_T):

$$K_T = K_p / K_3 \quad (2.7)$$

$$K_T = 20/850 = 0,02$$

де K_p – обсяг релевантної інформації.

Рівень інформаційної безпеки (K_{i6}):

$$K_{i6} = K_{nc} \times K_c \times K_T \quad (2.8)$$

$$K_{i6} = 0,85 \times 0,71 \times 0,02 = 0,12$$

Інтелектуальна складова визначається за допомогою таких коефіцієнтів:

1. Коефіцієнт кваліфікації працівників підприємства ($K_{кв}$):

$$K_{кв} = \frac{\sum_{i=1}^n Y}{O} \quad (2.9)$$

$$K_{кв} = 325/363 = 0,89$$

де O – загальна чисельність працівників підприємства;

$\sum_{i=1}^n Y$ – сукупна величина кваліфікаційно-освітнього рівня працівників.

2. Інтелектуальноозброєність (K_{io}):

$$K_{io} = B_{in} / O \quad (2.10)$$

$$K_{io} = 0$$

де B_{in} – вартість інтелектуальної власності.

3. Норма доходності співробітників підприємства від використання інтелектуальної власності (K_d), тис.грн:

$$K_d = D_{in} / O \quad (2.11)$$

$$K_d = 23537,6/363 = 64,84 \text{ тис.грн.}$$

де D_{in} – дохід, який одержує підприємство від використання інтелектуального потенціалу.

Кадрову складову можемо розрахувати за такими показниками:

1. Коефіцієнт плинності кадрів ($K_{\text{п}}$):

$$K_{\text{п}} = \sum C_y / O \quad (2.12)$$

$$K_{\text{п}} = 10 / 363 = 0,027$$

де C_y – кількість працівників, які були звільнені або скорочені за розрахунковий період.

2. Коефіцієнт фізичного старіння кадрів ($K_{\text{в}}$):

$$K_{\text{в}} = O_{\text{в}} / O \quad (2.13)$$

$$K_{\text{в}} = 35 / 363 = 0,096$$

$O_{\text{в}}$ – кількість працівників, які за віком фізично старі, старі їх знання та кваліфікація.

3. Фондоозброєність працівників (Φ_o), тис.грн.;

$$\Phi_o = 765,87 \text{ тис.грн.}$$

4. Фондоозброєність працівників підприємства фондами невиробничого призначення ($\Phi_{\text{но}}$), тис.грн.:

$$\Phi_{\text{но}} = 48,90$$

Для оцінки техніко-технологічної складової використаємо показники, які характеризують технічний и технологічний потенціал підприємства:

- частка продукції підприємства ($K_{\text{п.прод.}}$):

$$K_{\text{п.прод.}} = 0,63;$$

- частка технологічного устаткування, що відповідає кращим державним аналогам ($K_{\text{п.т.}}$):

$$K_{\text{п.т.}} = 0,36;$$

- частка продукції, що випускається підприємством ($K_{\text{пат.прод.}}$):

$$K_{\text{пат.прод.}} = 0,3.$$

Політико-правова складова визначається за такими показниками:

- питома вага судових й арбітражних справ:

$$K_{\text{с.ар.}} = 0,032;$$

- частка виграних судових й арбітражних справ у загальній кількості юридичних справ, що розглядалися:

$$K_{\text{вю}}=0,56;$$

- питома вага одержаних ісплачених штрафних санкцій:

$$K_{\text{ш}}=0,0034;$$

- частка витрат на юридичне забезпечення діяльності:

$$K_{\text{в.юр.}}=0,0043.$$

Інноваційна складова розраховується за допомогою таких показників:

1. Коефіцієнт впровадження нових інноваційних видів продукції ($K_{i.n.}$):

$$K_{i.n.}=N_{i.n.}/N_{з.п.} \quad (2.14)$$

$$K_{i.n.}=0,6;$$

де $N_{i.n.}$ – кількість інноваційних видів продукції, що випускаються підприємством;

$N_{з.п.}$ – загальна кількість видів продукції, що випускається підприємством.

2. Частка інноваційних підходів, які використовуються у виробничому, управлінському та обслуговуючому процесі ($K_{i.під.}$):

$$K_{i.під.}=\sum B_i/\sum B_n \quad (2.15)$$

$$K_{i.під.}=0,3$$

де $\sum B_i$ – сума витрат на інновації;

$\sum B_n$ – загальна сума витрат на виробництво та реалізацію продукції

Екологічна складова розраховується за допомогою таких показників:

1. коефіцієнт безпечності продукції ($K_{б.п.}$):

$$K_{б.п.}=\Pi_c/\Pi_з \quad (2.16)$$

$$K_{б.п.}=0,64$$

де Π_c – виручка від реалізації сертифікованої продукції, грн.;

$\Pi_з$ – загальна виручка від реалізації продукції.

2. Коефіцієнт забруднення середовища ($K_з$):

$$K_з=B_{\text{ек.з.}}/B_з \quad (2.17)$$

$$K_з=0,25$$

де $B_{\text{ек.з.}}$ – розмір екологічних зборів, грн.;

$B_з$ – загальна сума витрат підприємства, грн.

3. Коефіцієнт захисту середовища ($K_{зах}$):

$$K_{\text{зах.}} = V_{\text{ек.м.}} / B_3 \quad (2.18)$$

Фінансові засоби забезпечення фінансової безпеки в С(Ф)Г «Україна-2000» визначає фінансові відносини, зокрема спосіб оплати (довіреність, акредитив тощо), акредитив (акредитив), спосіб депозиту (депозит). контракти), інвестиційні продукти (акції, паї), страхові продукти (страхові договори). Методологічні інструменти забезпечення економічної безпеки підприємства включають техніко-економічні розрахунки, баланси, економіку і статистику, економіку і математику, експертну оцінку, цілі корпоративної економічної безпеки, фінанси. Це може включати такі методи, як охоронні організації, корпоративні фінансові вигоди тощо. , Безпека інструментів фінансової безпеки, способи забезпечення фінансової безпеки, заходи фінансової безпеки, інформаційні системи та підтримка аналізу корпоративної фінансової безпеки [26].

Оцінити ефективність діяльності відповідних структурних секторів підприємства (організації) з використанням даних про економічну безпеку та витрати для уникнення та запобігання можливих побічних ефектів у розмірі заподіяної шкоди об'єктивно (Надає панораму (підтверджується економічними розрахунками) Ефективність діяльності всіх структурних підрозділів (відділи, магазини) у цьому номері.

Конкретна оцінка ефективності діяльності структурного підрозділу суб'єкта господарювання з точки зору економічної безпеки проведена за такими показниками:

- Витрати на захід.
- Розмір заподіяної шкоди.
- Розмір заподіяної шкоди;
- Заходи ефективності (припускаючи різницю між стримуванням і збитком, поділену на вартість заходу) [34].

Зовнішнє середовище складне, мінливе, залежне і в принципі невизначене. Взаємопов'язані елементи впливають один на одного.

Склад зовнішніх факторів, що впливають на стан фінансової та фінансової безпеки С(Ф)Г «Україна-2000»:

1) Національна економічна та соціальна політика – фактична діяльність державних органів. Законодавчий тип (законодавча діяльність); фінансові інструменти (стимули);

2) Економічні правила та норми (регулювання доходів і заробітної плати, контроль цін, повноваження певних видів діяльності), ринки, виробнича та соціальна інфраструктура.

3) Зміни макроекономічної структури. Програма приватизації державних підприємств. Комерціалізація організаційних структур у невиробничих сферах (регулювання доходів і заробітної плати, контроль рівня цін, дозвіл на певну діяльність);

4) Ринки, виробнича та соціальна інфраструктура. Зміни макроекономічної структури; програми приватизації державних компаній. Комерціалізація організаційних структур у непродуктивних сферах;

5) Інституційні механізми, установи, асоціації, науково-дослідні та навчальні центри, що діють на національному, регіональному та галузевому рівнях.

6) Інфраструктура-комунікації, спеціальні інформаційні системи, транспорт, торгівля, інноваційні фонди, загальні банки, фондові біржі.

7) Структурні зміни в економіці та суспільстві – технології, дослідження та розробки. Склад і технічний рівень середньої робочої сили. Масштаби виробництва (сила малих і середніх підприємств); Моделі робочої сили в різних галузях і сферах. Склад персоналу за статтю, освітою, кваліфікацією тощо.

На підприємстві С(Ф)Г «Україна-2000» показано такі групи внутрішніх факторів, що впливають на стан фінансової та фінансової безпеки компанії: технології, обладнання, матеріали та енергія, продукція, персонал, організація, методи та стилі управління.

До складу групи входять такі елементарні компоненти:

- Технологічна інновація, технічний рівень і продуктивність технологічного обладнання, методи і форми трудових процесів.

- Технічний рівень обладнання, організація ремонту та технічного обслуговування, термін експлуатації, нестабільність та перевантаження з часом.

- Агрегація виробництва матеріалів та джерел енергії, якість матеріалів, споживання матеріалів та енергоспоживання обладнання, управління запасами та раціоналізація джерел.

- Ціна продукту, якість, зовнішній вигляд (дизайн), ефективність маркетингової та виробничої взаємодії.

- Персонал – якість бізнесу співробітників, продуктивність праці, корпоративний механізм мотивації, соціальний мікроклімат праці.

- Організація-Колектив, раціональне делегування відповідальності, стандарти управління, спеціалізація та координація управлінських процесів, динамізм і гнучкість компанії.

- Як працювати – Системний аналіз умов праці та атестації, навчання персоналу, узагальнення та використання позитивного досвіду, отриманого в інших компаніях.

- Стиль менеджменту – професійні навички, бізнес-прозоріння та висока етика стосунків між людьми.

Отже, для успішної діяльності С(Ф)Г «Україна-2000» необхідно запобігти зовнішнім і внутрішнім загрозам підприємства, а також забезпечити фінансово-економічну безпеку підприємства.

2.3. Обліково-аналітичне забезпечення системи показників й оцінки якості формування чинників фінансово-економічної безпеки підприємства

Основою обліково-аналітичного забезпечення є інформація, сукупність інформації про внутрішнє та зовнішнє середовище компанії, яка

використовується для оцінки та аналізу економічних явищ і процесів для розробки та прийняття бізнес-рішень. ...

У С(Ф)Г «Україна-2000» управління економічною безпекою компанії отримує інформацію про рівні безпеки, їх виникнення та потенційні ризики, а також розробляє відповідні управлінські рішення. Це постійний процес.

Таким чином, бухгалтерська та аналітична інформація підприємства відповідає таким вимогам:

- Чітко і точно відображати зовнішні та внутрішні звіти про всі господарські операції, що проводяться в компанії.

- Надавати суб'єктам безпеки інформацію про поточний рівень економічної безпеки шляхом розрахунку найважливіших якісних та кількісних показників.

- Виявлення, виявлення та моніторинг внутрішніх і зовнішніх викликів, ризиків і загроз.

- Проти промислового шпигунства та витоку конфіденційної інформації.

- Створення інформаційної бази для прийняття рішень у процесі управління економічною безпекою підприємства.

Обліково-аналітична інформація є результатом функціонування відповідної системи підтримки.

Підтримка бухгалтерського обліку та аналізу – це низка процесів для збору, підготовки, реєстрації та редагування корпоративної бухгалтерської інформації відповідно до законодавчої системи бухгалтерського обліку, і на основі цієї інформації детально описується використання конкретних методів і прийомів. Проведено аналіз [55].

Облік і аналітичне управління специфічні для меж, заданих відповідно до впливу характеристик системи (є зв'язок (в тому числі зворотний зв'язок), поділ на частини, наявність структури (відсортованих елементів), призначення, зовнішні фактори. Підтримувати стабільність і багатогранність.

У системі обліково-аналітичного менеджменту під збіркою зведеної інформації про стан та результати діяльності С(Ф)Г «Україна-2000» розуміють і орієнтують різні форми фінансової та адміністративної (внутрішньої) звітності.

Системи обліково-аналітичного забезпечення відіграють важливу роль у функціонуванні систем управління підприємством, забезпечуючи взаємодію різних структурних підрозділів і реагуючи на зміни внутрішнього та зовнішнього середовища [39].

Основними завданнями системи обліку та аналізу С(Ф)Г «Україна-2000» є:

- Аналіз компаній району.
- Облік комерційних операцій у цільових сферах базується на обліку з додаванням нефінансових показників.
- Правильне відображення всіх господарських операцій на етапах управління, планування, обліку та достовірності аналітичних даних щодо використання реальних і нереальних ресурсів.
- Корпоративна діяльність, особливо плани управління бізнесом. Види діяльності: інвестиційна, інвестиційна, фінансова, оподаткування; центри відповідальності та публічні компанії.
- Формування аналітичного бюджету є джерелом планування, обліку та накопичення аналітичної інформації.

Основними завданнями системи обліково-аналітичного забезпечення як складової Системи економічної безпеки С(Ф)Г «Україна-2000» є:

- Інтеграція облікових та аналітичних операцій в один процес.
- Виконати операційний мікроаналіз.
- Перевірити безперервність цього процесу та використати результати для формування інформаційної бази для прийняття управлінських рішень.

Зміст бухгалтерського та аналітичного забезпечення управління фінансовою безпекою підприємства визначається багатьма факторами, серед яких:

- Виробничі функції підприємства.
- Форми організаційно-правових функцій.
- Кількість етапів диверсифікації фінансово-господарської діяльності.
- Інші об'єктивні та суб'єктивні фактори [48].

Для встановлення економічної безпеки компанії потрібні відповідні інструменти. Стандарти фінансової безпеки компанії (інтегровані показники) повинні відповідати наступним вимогам:

- Існування чітких фіксованих меж;
- Порівнянність оцінок різних рівнів економічної безпеки як для одного підприємства, так і для компаній різних галузей.
- Простота та доступність методів розрахунку на основі наявних даних бухгалтерського обліку, універсальність.

Конкретний набір завдань, що стоять перед службою корпоративної безпеки, визначає конкретний набір функцій, які вона виконує. Загальні функції, які виходять із корпоративних служб безпеки:

- Захист законних прав та інтересів суб'єктів та працівників.
- Збір даних, аналіз, оцінка та прогнозування операційного стану та різних ризиків у компаніях, організаціях та установах.
- Розслідування та перевірка партнерів, клієнтів та конкурентів.
- Своєчасно виявляє потенційні порушення роботи об'єктів або співробітників через зовнішні загрози безпеці.
- Запобігти зриву діяльності структур промислового шпигунства, злочинних угруповань або осіб з незаконним умислом.
- Заходи проти технологічного проникнення на об'єкти або системи зв'язку.
- Захист співробітників об'єкта від насильницьких вторгнень.

- Виявлення та запобігання інших незаконних або негативних дій, які можуть поставити під загрозу безпеку організації.
- Зберігання важливих цінностей, інформації з обмеженим доступом.
- Шукати та отримувати інформацію, необхідну для прийняття найкращих управлінських рішень щодо стратегій і тактик для подальшої діяльності.
- Фізико-технічний захист будівель, споруд, територій і транспортних засобів.
- Створити позитивний імідж суб'єкта господарювання в засобах масової інформації партнерів і клієнтів. Це полегшує реалізацію бізнес-проектів.
- Фізична та моральна шкода, завдана протиправною діяльністю компаній чи фізичних осіб.
- Керувати та забезпечувати доступ на об'єкт та на об'єкт. замовлення на обслуговування. Управління відповідно до вимог режиму персоналом компанії та партнерами (відвідувачами).
- Участь у створенні базових документів (законів, внутрішніх правил, договорів тощо) для відображення вимог безпеки та захисту (комерційної таємниці):
 - Розробка та здійснення заходів щодо забезпечення роботи з документами, що містять відомості про комерційну таємницю, ведення відповідно до вимог корисних матеріалів.
 - Визначати та закривати канали, через які може витікати конфіденційна інформація, облік і аналіз порушень безпеки співробітниками, клієнтами та конкурентами.
 - Організовувати та проводити офіційні розслідування щодо розкриття або втрати документів та доказів інших порушень корпоративної безпеки.
 - Створюйте, оновлюйте та додавайте списки інформації, що створює комерційну таємницю, та інші нормативні акти, що регулюють організації, які забезпечують захист та захист інформації.

- Ми гарантуємо, що ви суворо дотримуетесь нормативних вимог щодо захисту комерційної таємниці.

- Організація та регулярне навчання працівників служби та охорони підприємства з усіх напрямків захисту комерційної таємниці.

- Зберігайте облік із сейфів і металевих шаф, якщо дозволяєте постійне або тимчасове зберігання конфіденційних документів, а також облік і охорону спеціальних об'єктів і технічних засобів.

- Підтримувати зв'язок з правоохоронними органами та найближчими службами (організаціями) безпеки бізнесу для розслідування злочинних ситуацій у цьому районі.

- Управління ефективністю системи безпеки [55].

У нормативному документі, що визначає організацію служби корпоративної безпеки, визначено конкретні об'єкти, які захищені від потенційних загроз та втручання. Вони включають:

- Персонал (керівники; персонал, що володіє інформацією, що становить корпоративну комерційну таємницю);

- Речові активи та фінансові ресурси (будівлі, споруди, обладнання, транспорт, валюта, цінності, фінансові документи);

- Джерела інформації з обмеженим доступом.

- Комп'ютерні та системні засоби для корпоративної діяльності.

- Технічні засоби та системи для захисту та захисту матеріалів та інформаційних ресурсів.

2.4. Структурно-функціональна характеристика фінансово-економічної безпеки підприємства

Економічна безпека є складною системною категорією з великою кількістю чинників, що її визначають. Це значно ускладнює процес управління нею, а також актуалізує потребу в створенні системи повноцінного моніторингу

стану і тенденцій зміни значень критеріїв та якісних характеристик безпеки. Формування надійного ефективного механізму забезпечення економічної безпеки підприємства дозволить не лише забезпечити просте відтворення суб'єкта господарювання, а й гарантуватиме належну його життєздатність протягом життєвого циклу функціонування, що потребує вдосконалення та уточнення методики виявлення й оцінювання впливу чинників на фінансово-господарську діяльність і його економічну безпеку, з урахуванням особливостей різних видів торгівлі, розмірів, форм власності [37].

Однією з умов життя компанії в ринковій ситуації є здатність системи управління керувати системою безпеки. Це забезпечує певну надійність і гарантує уникнення загроз зовнішнім і внутрішнім системам.

Існує два основних підходи до управління фінансовою та фінансовою безпекою компанії.

- Без створення спеціального підрозділу;
- Створюйте спеціальні підрозділи.

Компанія (Ф)Г «Україна-2000» не має спеціальних підрозділів (відділів, служб) з питань фінансово-економічної безпеки, а функції корпоративних фінансів та економічної безпеки виконують посадові особи фінансової служби.

При цьому часто виникає проблема координації діяльності всіх структурних підрозділів товариства щодо захисту фінансово-економічних інтересів при розподілі обов'язків, повноважень та відповідальності у сфері фінансово-економічної безпеки.

Основними функціональними цілями фінансової безпеки є:

- Забезпечує високу фінансову ефективність.
- Підтримує фінансову стабільність і незалежність компанії.
- Досягнення високої конкурентоспроможності.
- Забезпечує високу ліквідність активів.
- Підтримувати належний рівень ділової активності.
- Забезпечує виїзний захист інформації та комерційної таємниці.

- Ефективна організація корпоративного капіталу та забезпечення майнових і комерційних інтересів.

Основні функціональні завдання визначають формування необхідних структурних елементів і загальної схеми фінансового забезпечення.

Загальноприйнята схема процесу управління фінансовою безпекою включає наступні дії (контрзаходи), які здійснюються послідовно або одночасно:

- Створення необхідних фінансових ресурсів.
- Загальне стратегічне прогнозування та планування фінансової безпеки.
- Стратегічне планування фінансово-господарської діяльності підприємства.
- Загальний тактичний план фінансової безпеки.
- Тактичне планування фінансово-господарської діяльності підприємства.
- Оперативне управління фінансово-господарською діяльністю підприємства.
- Функціональний аналіз за рівнем фінансової безпеки.
- Загальна оцінка досягнутого рівня фінансової безпеки.

Структура служб фінансової та фінансової безпеки компанії може відрізнитися. Для малих і середніх фінансово-економічних компаній служби фінансово-економічної безпеки складаються з двох частин: аналітики та операцій. Для середніх і великих підприємств структура служб фінансово-економічної безпеки включає окремі сектори. Керувати або охороняти охоронні об'єкти, які виконують конкретні функції [53].

Через економічну нестабільність та кризу в зоні складного фінансового становища компаній, закупівлі товарів і переробки, постачання товарів, інфляції та надмірної купівельної спроможності, активного розвитку великих торгових потужностей, фінансово-економічних компаній. забезпечення фінансової безпеки та торгових мереж. Щоб належним чином функціонувати в поточних умовах, керівництво компанії повинно отримувати відповідну інформацію до та після прийняття рішень.

Хороша інформація дозволяє керівництву отримувати конкурентні переваги, знижувати фінансовий ризик та небезпеку, визначати відносини з споживачами, ознайомитися з довіллям, координувати стратегію, оцінювати свою діяльність, підвищувати довіру до реклами, отримувати підтримку в рішеннях тощо. Успіх чи невдача визначаються зіставленням фактичного функціонування, з заздалегідь встановленими цілями. Керівництву фірми часто потрібна інформація для підкріплення інтуїтивних рішень та обґрунтування прийнятих рішень.

Основними завданнями інформаційної розвідки для фінансової безпеки компанії є оцінка потенційних клієнтів і партнерів, відстеження ринкових ніш, дослідження конкурентів, найм і систематичний пошук доступної інформації. , І знайдіть нові. [66].

Складність організації регулює фінансово-економічну безпеку підприємства і постійні темпи зростання, запобігаючи незаконному втручанням зовнішніх структур у роботу компанії, що є торговельною компанією.

Основним принципом підтримки фінансової безпеки є управління та збалансованість доходів і витрат в економічній системі.

На збереження фінансової безпеки роблять значний вплив наступні чинники:

1. внутрішні:

- кваліфікація облікового і фінансово-економічного персоналу;
- кваліфікація і навички вищого керівництва підприємства;
- юридичне забезпечення і експертиза договорів і контактів підприємства;
- ефективність системи внутрішнього контролю;
- касова, податкова і платіжна дисципліна;
- збутова і маркетингова стратегія підприємства (організації).

2. зовнішні:

- законодавча і нормативна база, регулююча господарську діяльність;

- платоспроможність дебіторів;
- діяльність (протидія) державних органів і органів місцевої самоврядності;
- активність кредиторів по вимозі боргів;
- ефективні ділові стосунки з фінансово-банківською системою (здатність або можливість залучати кредитні ресурси за мінімально можливою ціною);
- надійність партнерів і контрагентів.

Фінансова стратегія підприємства визначається як один з основних видів функціональної стратегії компанії. Захистить свої фінансові інтереси від різноманітних загроз, оберить найефективніший шлях їх досягнення та правильно встановить напрямок і форму захисту при зміні факторів. Фінансові умови середовища [18].

У той же час формування фінансової стратегії забезпечується здатністю моделювати фінансову ситуацію на підприємстві, передбачати характер майбутніх змін цієї ситуації, застосовувати інструменти і методи для покращення фінансової ситуації та реалізації фінансової стратегії.

Всього існує п'ять стратегій, які можна використовувати для оптимізації рівня фінансового ризику під час побудови фінансової стратегії компанії.

1) Відмовитися від діяльності, яка пов'язана з специфічними факторами фінансового ризику.

2) Прийняття відповідальності за ризики фінансової стратегії, забезпечення повної компенсації втрат за рахунок власних ресурсів.

3) Продаж та передача відповідальності за фінансові ризики іншим особам (у тому числі страховим компаніям).

4) Зменшити або запобігти негативному впливу фінансового ризику за рахунок превентивних заходів.

5) Зосередьтеся на фінансовому ризику. Тобто використовувати всі види ресурсів в одній сфері діяльності для отримання прибутку з високим ризиком.

Застосовуючи новітні методи стратегічного управління, підприємствам необхідно модифікувати існуючі фінансово-економічні механізми для розробки та реалізації фінансових стратегій для досягнення фінансової безпеки.

Основними функціональними цілями фінансової безпеки є:

- Забезпечує високу фінансову ефективність.
- Підтримує фінансову стабільність і незалежність компанії.
- Досягнення високої конкурентоспроможності.
- Забезпечує високу ліквідність активів.
- Підтримувати належний рівень ділової активності.
- Забезпечує виїзний захист інформації та комерційної таємниці.
- Ефективна організація корпоративного капіталу та забезпечення майнових і комерційних інтересів.

Висновки до другого розділу

1. Економічна безпека є складною системною категорією з великою кількістю чинників, що її визначають. Це значно ускладнює процес управління нею, а також актуалізує потребу в створенні системи повноцінного моніторингу стану і тенденцій зміни значень критеріїв та якісних характеристик безпеки. Формування надійного ефективного механізму забезпечення економічної безпеки підприємства дозволить не лише забезпечити просте відтворення суб'єкта господарювання, а й гарантуватиме належну його життєздатність протягом життєвого циклу функціонування, що потребує вдосконалення та уточнення методики виявлення й оцінювання впливу чинників на фінансово-господарську діяльність і його економічну безпеку, з урахуванням особливостей різних видів торгівлі, розмірів, форм власності.

2. Як важливий показник фінансового стану підприємства, від якого залежить точність і доцільність інвестування в активи, необхідно дослідити склад, структуру та джерела формування. Причина зміни.

3. Підтримка бухгалтерського обліку та аналізу – це низка процесів для збору, підготовки, реєстрації та редагування корпоративної бухгалтерської інформації відповідно до законодавчої системи бухгалтерського обліку з використанням спеціальних методів і прийомів, заснованих на цій інформації. Був проведений детальний аналіз.

4. Обліково-аналітичне управління можна назвати системою, оскільки воно має ознаки системи (під системою розуміють сукупність взаємопов'язаних елементів, що утворюють певну узгодженість). Багатогранний, зберігає певну стійкість у заданій межі під впливом деталей, наявності структури (відсортованих елементів), призначення та зовнішніх факторів.

5. Основою обліково-аналітичного забезпечення є інформація, сукупність інформації про внутрішнє та зовнішнє середовище компанії, яка використовується для оцінки та аналізу економічних явищ і процесів для розробки та прийняття бізнес-рішень.

6. Структура фінансової та фінансової безпеки компанії може відрізнятися. Для малих і середніх фінансово-економічних компаній служби фінансово-економічної безпеки складаються з двох частин: аналітики та операцій. Для середніх і великих підприємств структура служб фінансово-економічної безпеки включає окремі сектори. Керувати або захищати об'єкти безпеки, які виконують певні функції.

РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРІТЕТИ ТА МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

3.1. Підходи до моделювання управління фінансово-економічною безпекою підприємства

Щоб забезпечити фінансову безпеку вашої компанії, вам необхідно створити власну систему безпеки. Пояснюючи систему економічної безпеки підприємства, можна навести схему:

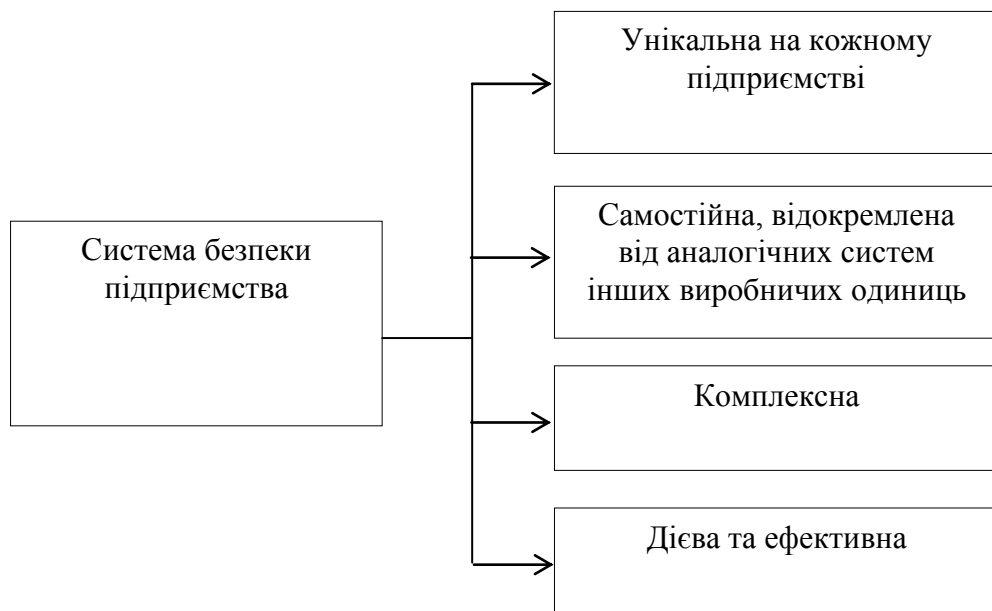

Рис. 3.1. Характеристика системи економічної безпеки

1. Система економічної безпеки підприємства не може бути шаблоном. Залежно від особливостей кожного підприємства (рівень розвитку, структура, масштаби, виробничі потужності та ефективність, напрямок, кваліфікація, виробнича дисципліна, конкурентне середовище, місце розташування, виробничий ризик) воно має бути унікальним для кожного підприємства. Наявність секретного матеріалу та рівень конфіденційності тощо).

2. Система безпеки компанії повинна бути окремою і незалежною від такої ж системи в інших виробничих підрозділах. Але розлука відносна. Багато

завдань, що стоять перед системою корпоративної безпеки, неможливо виконати самотійно, якщо необхідні рішення не будуть прийняті на вищому рівні, зокрема на державному. Деякі служби корпоративної безпеки також покладаються на свою діяльність, щоб конкурувати зі службами безпеки конкурентів і, на початку, з підрозділами розвідки. Вони створюються та функціонують на основі прийнятої в країні законодавчої практики, наявності та можливості придбання захисту, рівня підготовки та кваліфікації персоналу тощо.

3. Системи безпеки підприємства повинні бути комплексними. Він призначений для забезпечення економічної, науково-технічної, кадрової, інтелектуальної, екологічної, інформаційної, фізичної, людської, пожежної, комунікаційної та іншої безпеки. З огляду на вищезазначене, система економічної безпеки повинна включати відповідні елементи, організації, сили та засоби. Тільки складність системи економічної безпеки може забезпечити належну безпеку для вашої компанії.

4. Однак унікальність, незалежність і складність системи економічної безпеки не гарантує її ефективного використання, тому головне переконання в ефективності та ефективності економічної безпеки.

Для визначення стану фінансових елементів безпеки компанії необхідно використовувати різні методи. Звичайно, метод залежить від наявної інформації про індикатор. Оцінка рівня фінансової безпеки також залежить від мети, з якою проводиться аналіз системи фінансової безпеки.

Ви можете вказати наступні методи визначення рівня фінансової безпеки компанії:

- Метод прогнозування;
- Методи теорії штучних нейронних мереж.
- Як аналізувати та обробляти сценарії.
- Метод оптимізації.
- Методи теорії ігор;

- Економетричні методи;
- Контролювати фінансову діяльність суб'єкта.
- Методи експертної оцінки.
- Метод нечіткої логіки.

Моніторинг ключових показників компанії розуміється як механізм постійного моніторингу ключових показників поточної діяльності в умовах постійних змін на фінансових ринках [49].

Структура системи моніторингу фінансової діяльності підприємства повинна базуватися на використанні наступних ознак:

1. Можливість вибору для моніторингу найважливіших показників фінансової діяльності компанії. Це дозволяє розділити пріоритети компанії та фінансове управління.

2. Здатність розробити інтегровану систему показників, що відображає фактичні результати фінансової діяльності в різних аспектах.

3. Здатність встановити періодичність своєчасного внутрішнього контролю за конкретними аспектами фінансової діяльності.

4. Можливість визначити критичний розмір розбіжності між фактичними результатами фінансової діяльності та заданим результатом, очікуваним підприємством, має враховувати його діяльність та деталі для визначення допустимих відхилень. З часом відхилення розмірів слід зменшувати. Наприклад, 10-річне відхилення може становити близько 20%, близько 15% для місяця і близько 10% для кварталу.

Якщо фактичні результати вашої фінансової діяльності відрізняються від наданих раніше, ви можете використовувати наступні стратегії поведінки.

1) Пропуск – використовується лише якщо значення відхилення нижче за критичне відхилення.

2) Усунути відхилення - оскільки необхідно підтримувати виконання запланованих нормативних показників діяльності компанії, тому необхідно розробити та впровадити відповідні управлінські рішення.

3) Якщо запланована нормативна система змінюється – це допускається лише в тому випадку, якщо впровадження показника неможливе і відповідні критичні значення необхідно переглянути.

4. Можливість визначення резервів, які використовуються для нормалізації фінансових показників та підвищення ефективності, пов'язана із застосуванням стратегії «Усунення відхилень». У цьому випадку аналіз резервів здійснюється з урахуванням окремих аспектів фінансової діяльності підприємства. Ця система організаційних механізмів, що контролюють безпеку фінансової діяльності компанії, може бути використана під час поточної діяльності компанії та для різних цілей стратегічного розвитку, що змінюються.

Для опису кількісних та якісних характеристик досліджуваного процесу ми будемо використовувати методи експертної оцінки. Тобто побудуйте логічне правило вибору рішення, виходячи з власних уявлень і знання всіх проблемних сфер. Розробка оцінки рівня фінансової безпеки базується на аналізі результатів розпізнавання реальних показників фінансової безпеки з використанням правил послідовного вибору, отриманих після відпрацювання запропонованого набору показників фінансової безпеки. Деякі з причин використання методів експертної оцінки – це неможливість отримати необхідний набір статистичних даних, відсутність аналогів подій, невизначеність середовища об'єкта та значний вплив на розвиток факторів середовища [36].

Обмеженість застосування методів експертних оцінок полягає у використанні суб'єктивних міркувань особи, які можуть бути помилковими. Експерт формує свою думку на основі неусвідомлених суб'єктивних переваг та досвіду. Інколи експерт може ігнорувати нові факти і гіпотези, які суперечать його поглядам та науковому світогляду. У процесі традиційних експертних процедур вирішують такі завдання:

- прогнозування можливого розвитку подій;
- виявлення причин і джерел загроз фінансовій безпеці підприємства, оцінювання ймовірності настання цих загроз;

- аналіз результатів досліджень інших експертів;
- розроблення сценаріїв дій із нейтралізації загроз фінансовій безпеці підприємства.

Обов'язковим етапом застосування експертних методів дослідження системи фінансової безпеки підприємства є оцінювання ступеня надійності результатів експертизи. Необхідною умовою надійності колективної оцінки є достатня узгодженість думок опитаних експертів. Для оцінювання узгодженості думок експертів використовують коефіцієнт конкордації, коефіцієнт рангової кореляції Спірмена тощо.

Як аналізувати та обробляти сценарії (сценарний підхід) передбачає розгляд багатоваріантної ситуації системи фінансової безпеки компанії. Сценарій — це динамічна модель майбутнього, яка описує подію, передбачаючи ймовірність її настання. Сценарій відрізняється від прогнозування тим, що завдання прогнозування полягає в тому, щоб передбачити конкретну ситуацію і прийняти або відхилити її, враховуючи її сильні та слабкі сторони. Сценарії – це інструменти, які враховують усі ключові фактори та визначають тип прогнозу для пояснення майбутніх умов [70].

Рекомендується використовувати математичне моделювання для покращення початкових прогнозів та створення нових сценаріїв у вбудованій моделі.

Застосування цього підходу дає змогу побудувати ефективну систему підтримки прийняття рішень для вирішення багатьох питань фінансової (економічної) безпеки, зокрема:

- Прогноз і аналіз результатів управлінських рішень.
- Дізнайтеся про ефективність та порівняння розмірів організації.
- Виберіть або створіть найкраще рішення для забезпечення фінансової безпеки вашої компанії.

Для моделі економічної безпеки підприємства необхідно використовувати методи оптимізації. Техніка оптимізації полягає у виборі найкращого рішення з багатьох (прийнятних), які можна розглянути. Допуск кожного рішення

визначається ймовірністю досягнення результату, що відповідає наявним ресурсам. Обмежені ресурси в основному представлені у вигляді одночасних рівнянь та/або нерівностей. Він описує внутрішні технології та економічні процеси функціонування та розвитку виробничо-господарських систем, а також процеси навколишнього середовища, які впливають на продуктивність цих систем. Оптимізація вирішення проблем передбачає наявність кількох систем цілей, які називаються критеріями оптимальності. Вона наближає діяльність економічної системи до функціональних і цілей розвитку, визначених цільовою функцією (цільовою функцією).

Використовуючи методи оптимізації управління фінансовою безпекою підприємства, можна вибрати режим роботи. Це гарантує досягнення максимальних показників цільової функції системи фінансової безпеки. Оскільки стан фінансової безпеки підприємства характеризується рядом показників (індикаторів), то під процентною функцією в основному розуміють один із показників ефективності діяльності підприємства. Наприклад, компанія.

Теоретико-ігрові методи використовуються для аналізу багатосторонніх конфліктних ситуацій, тобто ситуацій, в яких інтереси сторін конфлікту суперечать або несумісні. Умовами застосування теоретичного методу гри є невизначеність і неповна інформація. До них відноситься теорія статистичних рішень, яка використовується, коли невизначеність навколишнього середовища викликана несправедливою випадковою ситуацією, а екологічна невизначеність спричинена поведінкою свідомого раціонального ворога. Містить використану теорію ігор. Якщо ігрове налаштування може формалізувати фактичний процес, то ігрово-теоретичний підхід дасть хороші результати [44].

Для вирішення проблеми створення позиції компанії на ринку необхідно використовувати технологію ігрового моделювання. Наприклад, визначте частку ринку, яку займає компанія, за допомогою низки прийнятних поведінкових стратегій. Оскільки динаміка кожного показника системи фінансової безпеки фірми часто є результатом впливу випадкових факторів, цю

систему можна представити у вигляді багатовимірного випадкового вектора, який складає фірму як індикатор фінансової безпеки.

Для вивчення умов і поведінки цих багатовимірних об'єктів рекомендується використовувати добре розроблені економетричні інструменти, такі як методи кореляційного та регресійного аналізу.

Економетричні дослідження фінансової безпеки компанії можна використовувати для дослідження взаємозв'язку між окремими факторами цієї системи та для аналізу швидкісних і міцних характеристик динаміки фінансової безпеки підприємства.

Для успішного виконання цього завдання вам знадобиться:

- Достатня кількість даних для вираження статистичного шаблону.
- Забезпечує методологічну сумісність даних.
- На основі корисного аналізу досліджених показників обґрунтуйте можливість зміни минулого закону на вибраний прогностичний період.

□ Отримайте відповідну математичну модель і зробіть точкові та інтервальні прогнози на основі моделі.

Після визначення рівня фінансової безпеки підприємства наступним кроком є прогнозування його розвитку. Під передбаченням розуміють наукове розгляд імовірності майбутнього стану об'єкта, альтернативних напрямків та термінів його реалізації.

Прогнози є випадковими і засновані на хороших наукових уявленнях про стан і розвиток об'єкта, тому їхня реалізація є здійсненою.

Сам розробник прогнозу вважає прогноз очікуваним станом об'єкта в майбутньому. При прогнозуванні рівня фінансової безпеки компанії необхідно враховувати динаміку внутрішнього та зовнішнього середовища.

Залежно від джерела інформації про майбутнє та від того, як воно передбачено, існують наступні методи прогнозування, які доповнюють один одного.

1. Експертні методи прогнозування для отримання прогнозів без кількісних характеристик, засновані на мобілізації професійного досвіду та інтуїції кваліфікованих експертів.

2. Екстраполяція – включає вивчення ретроактивних даних про розвиток об'єкта та перенесення цих моделей розвитку в майбутнє.

Під нейронними мережами розуміють обчислювальні структури, які моделюють прості біологічні процеси, пов'язані з процесами в мозку людини. Це паралельна розподілена система з можливістю адаптивно вивчати, зберігати та формулювати дослідницькі знання. Нейронні мережі використовуються для виявлення складних залежностей без попереднього знання досліджуваної системи чи процесу. Потенціал методів теорії штучних нейронних мереж для моделювання складних нелінійних залежностей визначає їх використання для аналізу динаміки економічної безпеки. Нейронні мережі також можна використовувати для вивчення проблем, розв'язуваних за допомогою методів і алгоритмів лінійного аналізу та статистичних даних (кореляційна регресія, кластери, аналіз дискримінації, аналіз часових рядів тощо).

Математична теорія нечітких множин і нечітка логіка є узагальненнями класичної теорії множин і класичної формальної логіки. Нечітка логіка використовується для моделювання фінансових систем у ситуаціях значної невизначеності та класичних імовірнісних інтерпретацій та експертних оцінок рівня фінансової безпеки компанії. Теорія нечітких множин надає дослідникам найсучасніші та формальні інструменти для правильної передачі експертних якісних тверджень у кількісних показниках.

Діяльність бізнесу нині є невизначеною, динамічною, наявністю багатьох зовнішніх і внутрішніх загроз, пов'язаних із низьким споживчим попитом, нестабільною фіскальною політикою, зниженням ресурсного потенціалу, інвестиційною та інноваційною діяльністю. Ринки строкових кредитів тощо [33].

Загрозлива поведінка призвела до значних збитків і збитків, що призвело до корпоративної кризи. Тому питання підвищення швидкості реагування на

несприятливі екологічні впливи та забезпечення фінансової безпеки підприємства висвітлено в системі управління бізнесом компанії. Напрямком вирішення цього питання є розробка комплексу моделей управління економічною безпекою компаній. Це дозволяє своєчасно діагностувати загрози функціонування та сталому розвитку компанії та розробити комплекс прогнозних реакцій на їх локалізацію.

Крім перерахованих вище методів, використовуйте спеціальні методи дослідження на кожному етапі процесу управління фінансовою безпекою компанії. Створення системи індикаторів дуже важливо для фільтрації вихідного переліку показників фінансової безпеки та використання експертних методів і методів факторного аналізу (аналіз основних компонентів) для визначення рівня економічної безпеки підприємства, а саме для визначення хороших показників.

Процедура повної оцінки рівня фінансової (економічної) безпеки полягає у побудові інтегральної метрики. Це забезпечує кількісну оцінку рівня фінансової (економічної) безпеки підприємства. Це багато показників. У цьому випадку випуск визначає рівень фінансової безпеки підприємства.

Моделювання процесу формування корпоративної держави дає змогу встановлювати стабільні та нестабільні кризові завдання, а для цього можна використовувати різні стратегії визначення загроз.

Визначення режимів роботи на основі значень шкали інтеграційних показників економічної безпеки. Прикладне значення моделювання та прогнозування рівня економічної безпеки компанії для пояснення тенденцій корпоративного розвитку [63].

Метою моделі визначення пріоритетів відновлення фінансової (економічної) безпеки є вибір заходів щодо виявлення загроз залежно від життєвого середовища та глибини кризи. Для побудови моделі ми використали експертні методи для формування векторної ваги пріоритетної міри відшкодування в кожній можливій ситуації.

Для створення корпоративного плану використовується модель корпоративного грошового потоку. Це забезпечує стійке функціонування та розвиток фінансової, виробничої та соціальної підсистем та відновлює рівень економічної безпеки всіх компаній.

Створивши модель завдання вибору стратегій для виявлення загроз економічній безпеці, можна порівняти втрати, пов'язані з вразливими корпоративними операціями, та забезпечити стабільний режим роботи для різноманітних варіантів важелів управління. Ви можете вказати суму коштів, необхідну для відновлення. .

Тому поєднання економічних моделей і математики управління економічною безпекою підприємств може підвищити ефективність роботи окремих і корпоративних підсистем в цілому за рахунок прискорення реакції на різні фактори.

Таким чином, порівняльний аналіз існуючих підходів до моделювання управління фінансовими компонентами корпоративної безпеки дає кореляційний та регресійний аналіз, а також методи оптимізації, які дають змогу розробити регуляторні моделі фінансової безпеки. Можна зробити висновок, що його часто використовують. У зв'язку з цим питання моделювання управління економічною безпекою в цілому, зокрема фінансовою, є актуальним і потребує розвитку.

3.2. Стратегічне управління фінансово-економічною безпекою підприємства

У стратегічне управління фінансовою безпекою компанії слід включити наступні фактори:

- Стратегічний аналіз;
- Стратегічне планування;
- Контроль;

- Бюджетування та аудит.

Використання стратегічної аналітики доцільно для процесу управління фінансовою безпекою компанії.

Для стратегічного аналізу фінансової безпеки компанії рекомендується використовувати наступні методи:

- SWOT-аналіз;
- аналіз PEST;
- аналіз ВВП;
- Аналіз сценарію події.

Результатом стратегічного плану є стратегічний план (стратегія) забезпечення фінансової безпеки підприємства. Стратегія повинна стосуватися фінансової та загальної стратегії компанії та досягати її цілей і завдань.

Стратегію ФБП слід розглядати як модель, необхідну для досягнення конкретних цілей компанії та її фінансової стратегії шляхом встановлення, розподілу та використання фінансових ресурсів компанії для забезпечення належного рівня ФБП.

Стратегія включає складові (частки) місії та цілей компанії, пов'язаних із фінансовою безпекою, аналізом внутрішнього та зовнішнього фінансового середовища та достатніми якісними фінансовими ресурсами для забезпечення належної фінансової безпеки. Встановіть кількісні цілі та параметри. Розмір та джерело фінансування (бюджет), необхідний для надання ФБП [50].

Застосування засобів контролю до процесу забезпечення фінансової безпеки підприємства базується на концепції систематичного поєднання контролю, планування, зворотного зв'язку та інформаційного забезпечення.

Суть контролінгу корпоративної фінансової безпеки – це система налаштування, яка забезпечує інтеграцію, організацію та координацію всіх етапів управління фінансовою безпекою компанії.

Бюджетування ФБП – це технологія управління, яка створює та використовує бюджети для всіх компаній та окремих структурних підрозділів для забезпечення відповідної фінансової безпеки цих компаній.

Результатом складання бюджету для фінансової безпеки є фінансовий план (бюджет), який визначає, що необхідно ФБП для реалізації запланованих заходів (управлінських рішень) для забезпечення фінансових ресурсів та джерел доходу.

У рамках стратегічного плану ФБП необхідно створити два типи бюджетів:

1-й рік цього року (виділяється у складі стратегічного бюджету);

Другий стратегічний бюджет на всі періоди окресленого стратегічного плану.

У процесі підготовки бюджету фінансового забезпечення можна виділити чотири етапи.

– Бюджет на плановий період.

– Виконання бюджетів підприємств та окремих структурних підрозділів в цілому.

–Управління виконанням бюджету за допомогою моніторингу.

Аудит фінансової безпеки підприємства – це комплексний, систематичний і незалежний аудит зовнішнього та внутрішнього фінансового середовища, фінансових інтересів усіх компаній та окремих осіб, цілей та точності розробки та реалізації стратегій фінансової безпеки. . Функціональні компоненти [24].

Метою аудиту ФБП є виявлення загроз фінансовій безпеці, ризиків існуючої фінансової діяльності, факторів, що впливають на певні ситуації фінансової безпеки, а також компаній, які підтримують фінансову безпеку на належному рівні та розробляють запобіжні заходи. Точність і своєчасність визначення можливостей. Щоб убезпечити ФБП.

Основними принципами аудиту фінансової безпеки підприємства є:

- Складність.
- Регулярність і періодичність.
- Незалежність.
- Чітке визначення критеріїв оцінювання.

- Активна участь в управлінні компанією та аудиті персоналу.
- Наявність добре структурованих аудиторських процедур.
- Активне виконання заходів, запропонованих аудитором.

Рис. 3.2. Виконання фінансово-економічної стратегії підприємства

Щоб забезпечити якість стратегічного управління фінансово-економічною безпекою «добре», спочатку забезпечте якість плану «добре», а потім на тому ж рівні якість процесу його виконання.

Проблеми управління виконанням стратегічного планування включають розробку, затвердження та затвердження програм реагування, організаційний облік та управління впровадженням, мотивацію до своєчасного виконання, необхідну якість та оптимальну вартість.

Мотивація супроводжує всі види діяльності з розробки та реалізації стратегічних планів: розробка концепції, інформаційна підтримка, дослідження

ринку, корпоративна конкурентоспроможність натхнення, організація стратегічного розвитку.

Засоби мотивації в кожному напрямку можна розділити на два види.

1) Оплата всіх витрат на виконання завдання. Наприклад, оплата маркетингових досліджень.

2) Додаткові виплати або премії співробітникам будь-якого відділу компанії, що займається реалізацією стратегічних цілей.

Остання частина моделі стратегічного управління полягає в контролі порядку, в якому здійснюються стратегії. Моніторинг необхідний для виявлення проблем, перш ніж вони стануть загрозою. У теорії управління контроль вважається поетапним процесом, що складається з таких елементів:

1) Визначте параметри, які підлягають оцінці, іншими словами, контрольну зону.

2) Розробка стандартів або точних визначень цілей, яких необхідно досягти вчасно. Отже, критерії, які використовуються для оцінки реалізації стратегії, є деталями стратегічних цілей. Звичайно, простіше встановити критерії для вимірюваних величин (продажів, прибутків тощо). У системах контролю розроблені стандарти для оцінки проміжних і кінцевих результатів [43].

На цьому етапі також встановлюється значення допуску стандарту.

3) Оцінити оперативні результати за конкретний період.

4) Порівняння фактичних результатів функції з попередньо визначеними критеріями. На цьому етапі також вирішується питання про те, чи допустимі виявлені відхилення.

5) Розробити коригувальні дії, коли відхилення перевищує допустимий рівень, які полягають у виявленні причини відхилення та її усуненні.

Але в багатьох випадках, навіть якщо ви будете дотримуватися плану, компанія зіткнеться з деякими труднощами. У більшості випадків компанії не впроваджують корпоративні стратегії з таких причин:

- Ігнорування можливих труднощів у реалізації стратегій на етапі розвитку.
- Неконтрольовані внутрішні фактори та зміни в корпоративному середовищі.
- Нечіткі цілі, відсутність підготовки, недостатня підзвітність та управлінські навички.
- Слабка координація діяльності для виконання заходів.
- Неправильний вибір відповідальної особи.
- Відсутність знань у певній сфері діяльності, недостатність знань працівників.
- Помилкові уявлення про оперативне управління загальною стратегією компанії.
- Відсутність підтримки зацікавлених сторін і відкрита протидія запланованим змінам.
- Слабка інформаційна база.
- Низький рівень управління стратегічними показниками є важливим для визначення успіху стратегії.
- Неправильно вказано ресурси.

Причинами негативного впливу на фінансову безпеку компаній є свідомі і несвідомі поведінки компаній і суб'єктів господарювання (державних установ, підрядників, конкурентів), а також об'єктивні умови (інновації, наукові відкриття, технологічний розвиток, ринки). бути дуелі. Умова), неминуча сила). Рівень фінансової безпеки суб'єкта господарювання залежить від здатності керівництва уникати загроз та усувати шкідливий вплив окремих негативних факторів із зовнішнього та внутрішнього середовища.

Здатність протистояти існуючим і новим небезпекам і загрозам, які можуть завдати фінансової шкоди суб'єкту господарювання, є важливою вимогою для економічної безпеки суб'єкта господарювання. Типову систему управління фінансовою безпекою підприємства утворюють підсистеми управління, контролю, планування, аналітики та інформаційного забезпечення.

Управління фінансовою безпекою є частиною загальної системи управління безпекою компанії і є найважливішою функціональною підсистемою, що забезпечує реалізацію управлінських рішень, особливо у фінансовій сфері суб'єкта.

При встановленні фінансової безпеки, одного з ключових елементів механізму управління ФБП, в першу чергу звертається увага на зниження ліквідності, збільшення кредиторської та дебіторської заборгованості, зниження фінансової стійкості підприємства.

Критеріями для визначення фінансової безпеки компанії є:

- Зверніть увагу на стратегічні цілі та завдання компанії.
- Складається з оцінки функціональних компонентів фінансової безпеки компанії. Вони можуть мати різні пріоритети залежно від виду діяльності суб'єкта.
- Враховуйте рівень захисту потенціалу компанії.
- Використовувати найбільш ефективні (рентабельні) види ресурсів і можливостей.
- Включає оцінки фінансових збитків.

Ключовим елементом управління фінансовою та економічною безпекою компанії є управління фінансовими ризиками. Управління ризиками для фінансової безпеки включає наступні методи:

- Усунути або уникати ризиків (очевидно, вам потрібно уникати таких ризиків, як дефолт, консолідація боргу тощо).
- Усуває негативний вплив окремих факторів на виробництво та загальні результати бізнесу.
- Передача або передача ризику страхуванням.
- Управління ризиками (наїефективніший метод управління ризиками. Якщо ви робите все можливе, щоб запобігти або зменшити шкоду від небажаних ситуацій, навіть якщо потенційні збитки невеликі, його належне використання. Необхідно).

Запроваджуючи ці стратегічні засоби контролю, компанії повинні модифікувати існуючі фінансово-економічні механізми для розробки та впровадження фінансових стратегій для досягнення фінансової безпеки.

Всього існує п'ять стратегій, які можна використовувати для оптимізації рівня фінансового ризику під час побудови фінансової стратегії компанії.

- Відмовтеся від діяльності, яка включає конкретні фактори фінансового ризику.

- Прийміть відповідальність за ризики фінансових стратегій, які гарантують повну компенсацію втрат за рахунок власних ресурсів.

- Продаж та передача відповідальності за фінансові ризики іншим особам (у тому числі страховим компаніям).

- Зменшити або запобігти несприятливим наслідкам, які можуть призвести до фінансового ризику від запобіжних заходів.

- Зосередьтеся на фінансових ризиках. Тобто використовувати всі види ресурсів в одній сфері діяльності для отримання прибутку з високим ризиком.

При підвищенні рівня ризику і зниженні фінансово-економічної безпеки підприємства необхідно посилити заходи щодо підвищення безпеки, для здійснення цих заходів або дій певних організацій необхідно збільшити фінансування. Отже, якщо ваша ситуація з безпекою низька, але ваша компанія має можливість виділити значні ресурси на політику управління безпекою, рекомендується вибрати стратегію «Інституціоналізація та послідовне покращення». Відповідно, підприємство реалізує низку заходів установ та організацій, у тому числі створює відповідні внутрішні правила, що регулюють діяльність охоронних компаній, та створює відповідні структури (відділи, служби) або вже діючі. Крім того, ця стратегія включає постійний моніторинг зовнішнього та внутрішнього середовища з метою виявлення факторів, що впливають на функціональні компоненти безпеки, та вжиття запобіжних заходів для запобігання потенційним загрозам [42].

Коли ситуація з безпекою низька, а фінансова спроможність компанії середня, «сегментована безпека» передбачає виділення коштів на безпеку в

найважливіших аспектах діяльності (менш захищений від фінансових ризиків). Рекомендується вибрати стратегію (функціональну компонент безпеки).

Якщо у вас обмежені фінансові ресурси і ваша компанія не захищена, рекомендується вибрати стратегію «функціонального делегування», яка включає надання привілеїв безпеки існуючим службам і відділам у вашій компанії.

Якщо ваша компанія має достатні фінансові ресурси та працює в умовах низького ризику, ви можете вибрати стратегію швидкого реагування на загрози. Політика фінансово-економічної безпеки компанії в даному випадку – це оперативне середовище (внутрішнє і зовнішнє), щоб воно могло швидко реагувати та вживати заходів для усунення загроз, які виникли або будуть реалізовуватися в майбутньому. Включає моніторинг з обох сторін).

Якщо фінансово-економічна безпека та фінансова спроможність суб'єкта є середніми, слід звернути увагу на реалізацію стратегії «раптової реакції». Така поведінка дозволяє контролювати безпеку функціональних компонентів і миттєво реагувати (усунути) нові загрози за допомогою помірних фінансових ресурсів. Іншими словами, компанії, які працюють з виділеними коштами, можуть зменшити або запобігти цим загрозам, але вони також можуть зазнати збитків.

У ситуаціях, коли компанія не має достатніх фінансових ресурсів для політики безпеки і діє з помірним ризиком, у тому числі заходи щодо запобігання деяким ризикам свідомо є лише найбільш серйозними ризиками. Ви можете вибрати стратегію «часткового огляду». Ризик загроз менш значний. Діяльність компанії буде частково враховувати витрати, пов'язані з реалізацією загрози.

Компанії з хорошими фінансовими можливостями, з прийнятною фінансовою та фінансовою захищеністю, пропонують використовувати стратегію «систематично спланованої підтримки». Це включає розробку ключових показників, моніторинг, контроль та надання адекватних ресурсів (фінансів, матеріалів, робочої сили) для кожного незагрозливого

функціонального компонента. Очевидно, що такий тип стратегії є оптимальним. Це необхідно для забезпечення найповнішого набору засобів контролю безпеки з найменшою кількістю загроз.

Маючи середні фінансові можливості та прийнятні умови безпеки, видається доцільним реалізувати стратегію «повної гарантії». Маючи середні фінансові ресурси та обмежений потенціал загроз, компанії можуть зосередити політику безпеки на окремих функціональних компонентах [7].

Отже, розробка та реалізація стратегій фінансової та фінансової безпеки компаній є елементом стратегічного управління та ефективних стратегій для збалансування взаємовідносин між організаціями, включаючи частини організації. реалізувати. Досягайте цілей, а також зовнішнє середовище.

Це робиться управлінським персоналом компанії для здійснення довгострокового управління компанією, постановки цілей, розробки стратегії їх досягнення та врахування всіх відповідних (найважливіших) зовнішніх і внутрішніх обставин, а також процесу надання впевненості. Супутні плани продовжують розвиватися та змінюватися.

3.3. Удосконалення механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства

Стратегічне управління фінансовою безпекою компанії базується на вивченні взаємовідносин у внутрішньому та зовнішньому середовищі компанії.

Алгоритми забезпечення фінансової безпеки компанії включають такі дії: а саме: отримати інформацію про об'єкти, які потребують захисту, визначити загрози, зрозуміти необхідність захисту, вирішити, як забезпечити фінансову безпеку компанії, зрозуміти механізми фінансової безпеки компанії. безпеки та фінансової безпеки компанії. процес забезпечення фінансової безпеки підприємства (рис. 3.3).

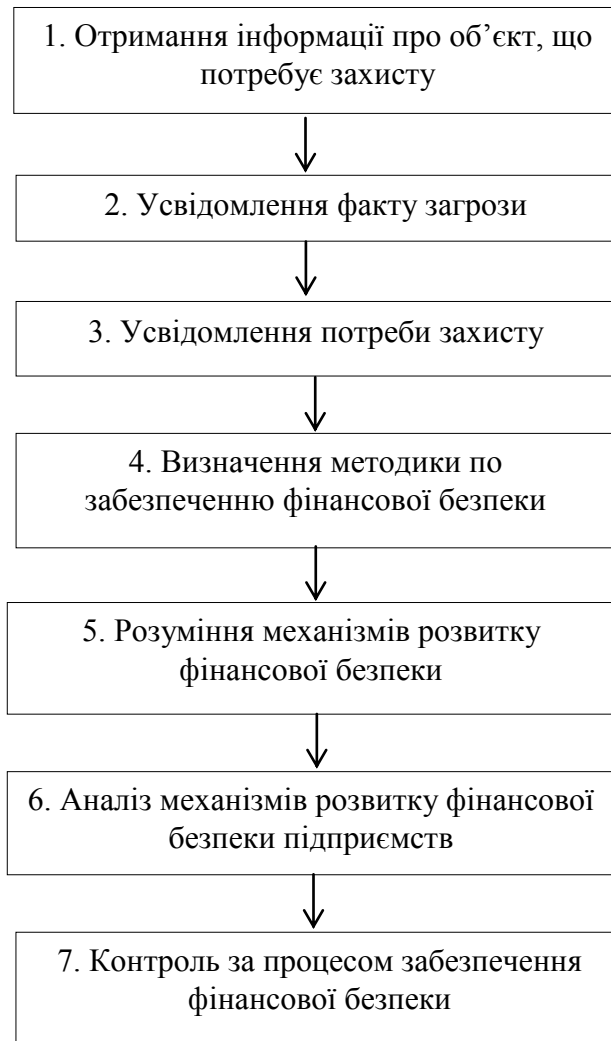

Рис. 3.3. Алгоритм забезпечення фінансової безпеки підприємств

Алгоритм забезпечення фінансової безпеки компанії повинен включати такі елементи:

1) Отримати інформацію про об'єкти, які потребують захисту. Отримайте інформацію та поінформуйте про об'єкти, які є фінансово ризикованими та потребують захисту.

2) Усвідомлення фактів загроз - визначення причинно-наслідкових зв'язків між загрозами, того, як вони впливають або можуть впливати на об'єкти, і як уникнути цих загроз.

3) Виявлення необхідності прийняття управлінських рішень щодо фінансової безпеки компанії, визначення величини ризику, заходів та в якому

порядку. На цьому етапі концепція фінансової безпеки повинна реалізовуватися на основі науково-теоретичних і практичних знань.

4) Розробити теорію корпоративної економічної безпеки — визначити конкретні шляхи забезпечення корпоративної економічної безпеки.

5) Розуміння механізмів розвитку корпоративної фінансової безпеки – розуміння тісного взаємозв'язку між безпекою та розвитком для покращення корпоративної фінансової безпеки;

6) Аналіз механізмів підвищення корпоративної фінансової безпеки – дає можливість зрозуміти помилки розрахунків, допущені в процесі забезпечення фінансової безпеки підприємства, та впровадити більш ефективні методи.

7) Управління процесами для забезпечення фінансової безпеки підприємства - комунальна система моніторингу всіх етапів виробничо-господарської діяльності.

Механізми управління фінансовою безпекою вимагають комплексу взаємопов'язаних дій, які формують системний підхід до забезпечення фінансової безпеки підприємства:

– Управління на всіх етапах виробництва, тобто управління цілями та завданнями відповідно до визначеної місії.

– Визначати проблеми, розуміти потреби у розв'язанні, діагностувати, керувати, контролювати та приймати рішення щодо потреб для забезпечення фінансової безпеки суб'єкта господарювання.

Механізми управління є складовою частиною механізмів забезпечення фінансової безпеки виробничих цілей і господарської діяльності.

Механізми управління фінансовою безпекою включають контрольовані об'єкти, контрольовані об'єкти, методи, інструменти, ризики, загрози, фінансові операції, єдиний механізм управління та взаємодії та єдину політику механізму управління фінансовою безпекою підприємства. Масу [8].

Механізми управління фінансовою безпекою компанії неможливо реалізувати без багатьох ризиків, зокрема:

– підприємницький;

- операційний;
- інвестиційний;
- фінансовий;
- товарний.

Механізми управління фінансовою безпекою підприємств включають суб'єкти управління, технічні інструменти управління фінансовою безпекою, методи безпеки, нормативну базу фінансової безпеки та можливості управління фінансовою безпекою.

До способів забезпечення фінансової безпеки належать дедукція, інтеграція, узагальнення теоретичних знань, аналіз, мотивація, планування, управління, фінансове регулювання та прогнозування.

Метою створення єдиного ефективного механізму управління фінансовою безпекою підприємства є досягнення кінцевих результатів. А саме для отримання прибутку та забезпечення безпечного фінансового середовища компанії.

Основною метою створення єдиного ефективного механізму управління фінансовою безпекою підприємства є досягнення кінцевого результату. А саме для отримання прибутку та забезпечення найкращого та фінансово безпечного корпоративного середовища.

Після вивчення підходу до механізму фінансової безпеки підприємства наведемо приклад механізму управління фінансовою безпекою економічного агента (рису. 3.4).

Для впровадження ефективного механізму управління фінансовою безпекою компанії необхідно:

- Зовнішній характер компанії своєчасно визначає загрози, небезпеки, ризики та швидко адаптацію до змін, необхідних для забезпечення безперервного процесу підвищення фінансової безпеки компанії, а також здійснює безперервну внутрішню діагностику та моніторинг навколишнього середовища.

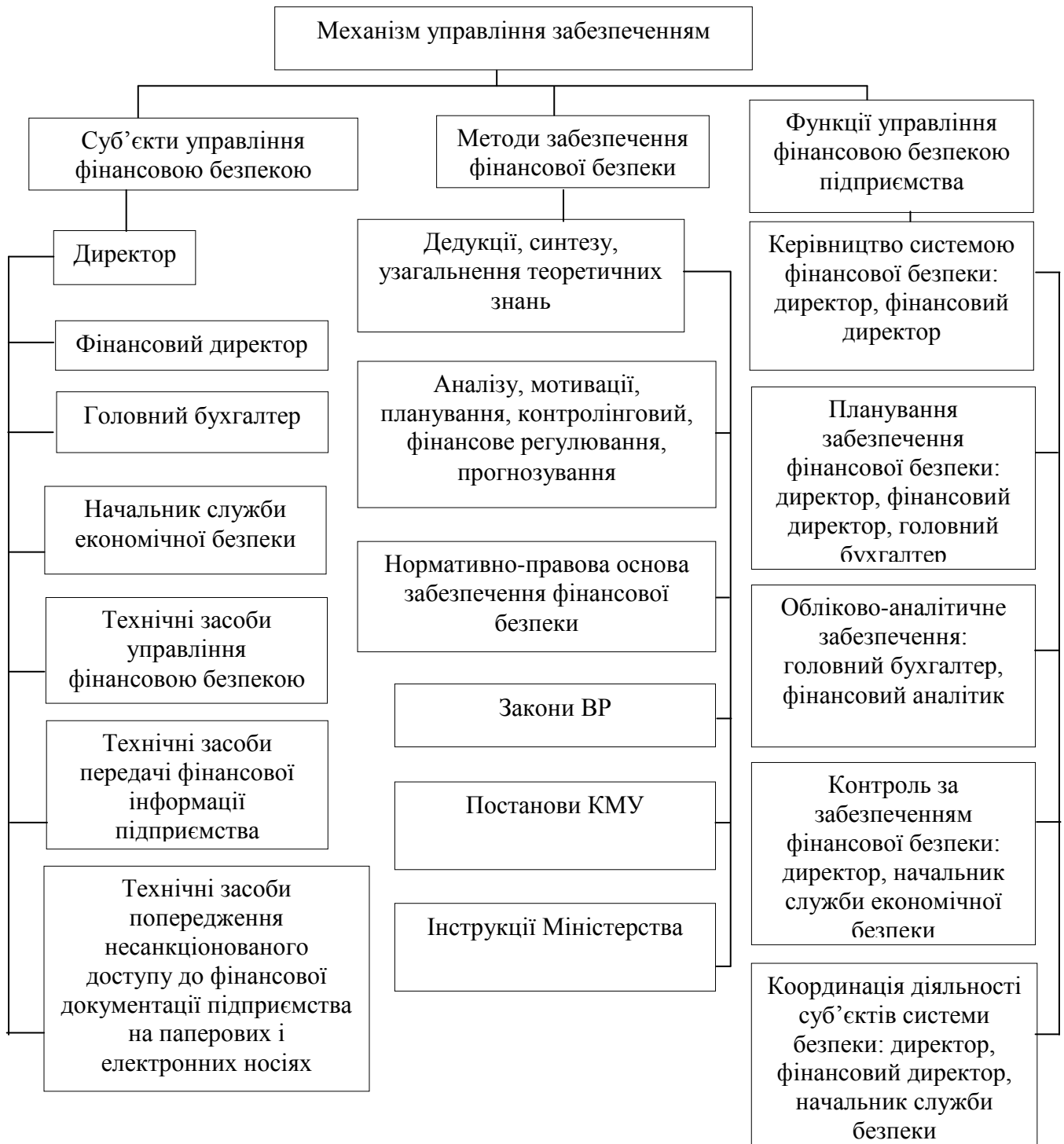

Рис. 3.4 Приклад механізму управління забезпеченням фінансової безпеки підприємств

– Оцінка фінансової безпеки підприємства базується на системному підході до розрахунку комплексних показників у динаміці, порівняння та

зіставлення для виявлення небезпек, загроз та сприяння своєчасному запобіганню.

– Визначити суб'єкт системи фінансової безпеки компанії.

– Планувати діяльність суб'єкта господарювання щодо системи протидії небезпеці та загрозам.

– Створення єдиного механізму регулювання фінансової безпеки суб'єктів господарювання.

Оцінити вжиті заходи щодо забезпечення фінансової безпеки підприємства та контролю за нею на всіх етапах виробничо-господарської діяльності підприємства.

Виходячи з викладеного, доцільно використовувати такі складові механізму управління фінансовою безпекою, зокрема фінансові вигоди та загрози, функції, принципи та методи управління, організаційну структуру та культуру, управлінські та особистісні методи. Норми встановлення фінансової безпеки.

Тому фінансові відносини, фінансова діяльність та фінансові ресурси підлягають управлінню фінансовою безпекою, а цільові аудиторії, а саме власники, фінансові аналітики та кризові менеджери, завжди взаємозалежні та взаємопов'язані.

Механізми управління фінансовою безпекою підприємств найбільш ефективні, коли мова йде про мотивацію людей. У цьому механізмі узгодженість інтересів пов'язаних сторін досягається шляхом вибору методів та ресурсів управління відповідно до характеру факторів контролю, на які впливає. У разі розбіжності інтересів неможливо ефективно вплинути на реалізацію основних фінансових інтересів суб'єкта господарювання та системи привілейованих фінансових інтересів.

На мою думку, процес управління фінансовою безпекою суб'єкта господарювання включає рівень фінансової діяльності, її джерела, прогнози, характер ознак, рівень ймовірності, потенційну локалізацію загроз та розмір доцільності. Доцільно досліджувати загрози за збитками, тривалістю, часом

циклу компанії. Сутність будь-якого явища, в тому числі і фінансової безпеки, виражається в його функції, цільовому завданні. Тому певною функцією управління є сам процес управління. З огляду на це, у механізм фінансової безпеки компанії має бути включений набір функцій.

До основних функцій управління фінансовою безпекою підприємства належать: [12] Організація та регулювання; стимуляція; перевірити. У процесі планування формуються оперативні та річні фінансові плани, концепції, стратегічні програми та прогнози для забезпечення фінансової безпеки підприємства. В організаційно-регулюючих процесах суб'єкти управління використовують фінансові продукти та технології.

Різні підходи до управління фінансовою безпекою як самостійним об'єктом вимагають використання різних методів та інструментів управління нею. Отже, багато наукових розробок, які є важливими для управління фінансовою безпекою компаній, пов'язані з використанням інструментів фінансового менеджменту [25]. Багато питань управління фінансовою безпекою компанії знаходять своє відображення в розробці та управлінні фінансовою політикою компанії. На зароджуваному етапі і розвитку теорії безпечної діяльності компаній відбувається формування підходів до управління економікою компаній, особливо фінансової безпеки, а саме шляхом збереження комерційної таємниці та скорочення розкриття фінансової інформації. найбільш інформативний підхід. Такий підхід до корпоративної фінансової безпеки захищає джерела інформації шляхом проведення спеціальних перевірок щодо надійності корпоративних інформаційних систем та того, хто має повноваження на поводження з фінансовими документами та запобігання їх незаконному поширенню.

На основі використання ресурсно-функціонального підходу до фінансової безпеки підприємства необхідні рішення з таких питань: Забезпечення адаптації підприємства до мінливих ринкових умов та якості виконання управлінських функцій (планування, облік, аналіз). Цільовий підхід програми до управління фінансовою безпекою підприємства передбачає формування проблемних

ситуацій. Розробка програм для визначення цілей управління фінансовою безпекою (постановка цілей, постановка завдань) та впровадження встановленої політики [18]. Витратний метод управління фінансовою безпекою компанії формується в уявленні компанії як спеціального інвестиційного продукту, корисного та цінного для інвесторів. Виходячи з цього, чіткою ознакою фінансової безпеки компанії є її вартість.

Крім різноманітних методів управління фінансовою безпекою, в економічній літературі наводяться різні методологічні підходи та критерії, які можна використовувати для оцінки фінансової безпеки компанії. На мою думку, щоб уникнути підводних каменів у визначенні рівня економічної безпеки, ми маємо інструмент, заснований на здатності розраховувати змінні результату, враховуючи правила висновку на основі експертних знань у предметній області.

На нашу думку, те, як оцінити фінансову безпеку компанії за допомогою інструментів нечіткої логіки, має наступні переваги: мова йде не тільки про отримання чіткої кількісної відповіді на питання «Які шанси фінансової кризи (мінімальні, середні, високі)?». Через нелінійність та підхід подвійної коагуляції він досить чутливий до змін показників. Він відповідає системним принципам та складності. Він чітко визначає та визначає критерії для визначення зниження фінансової безпеки. Його можна виміряти, що полегшує вибір ефективного запобіжні заходи..

Таким чином, методологічно обґрунтоване розкриття механізмів управління фінансовою безпекою підприємств сприяє його практичному застосуванню в діяльності економічних агентів різних галузей. Певні елементи первісної форми механізму фінансового забезпечення сформовані вітчизняними компаніями, але необхідно додати, що інші елементи ще перебувають у зародковому стані, приймаючи відповідний рівень фінансової безпеки для економічних суб'єктів, до якого звикли.

Висновки до третього розділу

1. Для моделі економічної безпеки підприємства необхідно використовувати методи оптимізації. Метод оптимізації полягає у виборі багатьох (прийнятних) найбільш оптимальних рішень. Допуск кожного рішення визначається ймовірністю досягнення результату, що відповідає наявним ресурсам. Обмежені ресурси в основному представлені у вигляді одночасних рівнянь та/або нерівностей. Він описує внутрішні технології та економічні процеси функціонування та розвитку виробничо-господарських систем, а також процеси навколишнього середовища, які впливають на продуктивність цих систем. Оптимізація вирішення проблем передбачає наявність кількох систем цілей, які називаються критеріями оптимальності. Вона наближає діяльність економічної системи до функціональних і цілей розвитку, визначених цільовою функцією (цільовою функцією).

2. Ви можете вибрати режим роботи, використовуючи методи оптимізації для управління фінансовою безпекою підприємства. Це гарантує досягнення максимальних показників цільової функції системи фінансової безпеки. Оскільки стан фінансової безпеки підприємства характеризується рядом показників (індикаторів), то під процентною функцією в основному розуміють один із показників ефективності діяльності підприємства. Наприклад, компанія.

3. Стратегія фінансової та фінансової безпеки компанії полягає в досягненні конкретних цілей і фінансової стратегії компанії шляхом встановлення, розподілу та використання фінансових ресурсів компанії для забезпечення відповідного рівня ФБП, слід розглядати як необхідну модель.

4. Алгоритми забезпечення фінансової безпеки підприємства можуть включати такі елементи: Отримання інформації про об'єкти, які потребують захисту. Виявлення фактів загрози – визначення причин та наслідків загроз. Визначення необхідності захисту – прийняття адміністративних рішень щодо фінансової безпеки компанії. Створити теорію фінансової безпеки

підприємства. Розуміти механізми економічної безпеки компанії. Аналіз механізмів розвитку корпоративної фінансової безпеки; керувати процесом забезпечення фінансової безпеки підприємства.

ВИСНОВКИ І ПРОПОЗИЦІЇ

Фінансово-економічна безпека підприємства – це досить складна система з комплексом внутрішніх характеристик, спрямованих на забезпечення ефективності використання матеріалів, трудових, інформаційних та фінансових ресурсів, формування економічної безпеки підприємства, будучи перерахованими вище істотними елементами та елементами. Особливу увагу слід приділити забезпеченню фінансової безпеки кожного підприємства. Для запобігання загрозам необхідно розробити та впровадити ефективні заходи щодо забезпечення фінансової та фінансової безпеки підприємства.

Стратегії фінансово-економічної безпеки включають розробку довгострокових планів забезпечення реалізації цілей, завдань і завдань компанії, у тому числі фінансово-економічної безпеки, а також в умовах постійної нестабільності та адаптації. Це захищає від ударів і ризиків і забезпечує нормальну безпечну роботу.

Механізми фінансово-економічної безпеки підприємства є найважливішими частинами системи економічної безпеки, а саме: Виходячи з певних завдань, особливостей та принципів. Для його реалізації потрібно використовувати набір конкретних методів, інструментів і методів. Їх слід використовувати окремо, в комбінації, разом і швидко.

Оскільки це важливий показник фінансового становища компанії і залежить від правильності та доцільності інвестування фінансових ресурсів в активи, необхідно дослідити склад, структуру та джерело цих активів і чому. Через зміни.

Підтримка бухгалтерського обліку та аналізу – це низка процесів для збору, підготовки, реєстрації та редагування бухгалтерської інформації компанії відповідно до нормативної системи бухгалтерського обліку, і на основі цієї інформації детально описується використання конкретних методів і прийомів.

Основою обліково-аналітичного забезпечення є інформація, сукупність інформації про внутрішнє і зовнішнє середовище компанії, яка використовується для оцінки та аналізу економічних явищ і процесів для розробки та прийняття бізнес-рішень. ..

Структура служб фінансової та фінансової безпеки компанії може відрізнятися. Для малих і середніх фінансово-економічних компаній служби фінансово-економічної безпеки складаються з двох частин: аналітики та операцій. Для середніх і великих підприємств структура служб фінансово-економічної безпеки включає окремі сектори. Керувати або захищати об'єкти безпеки, які виконують певні функції.

Для моделі економічної безпеки підприємства необхідно використовувати методи оптимізації. Техніка оптимізації полягає у виборі найкращого рішення з багатьох (прийнятних), які можна розглянути. Допуск кожного рішення визначається ймовірністю досягнення результату, що відповідає наявним ресурсам. Обмежені ресурси в основному представлені у вигляді одночасних рівнянь та/або нерівностей. Він описує внутрішні технології та економічні процеси функціонування та розвитку виробничо-господарських систем, а також процеси навколишнього середовища, які впливають на продуктивність цих систем.

Оптимізація вирішення проблем передбачає наявність кількох систем цілей, які називаються критеріями оптимальності. Вона наближає діяльність економічної системи до функціональних і цілей розвитку, визначених цільовою функцією (цільовою функцією).

Використовуючи методи оптимізації управління фінансовою безпекою підприємства, можна вибрати режим роботи. Це гарантує досягнення максимальних показників цільової функції системи фінансової безпеки. Оскільки стан фінансової безпеки підприємства характеризується рядом показників (індикаторів), то під процентною функцією в основному розуміють один із показників ефективності діяльності підприємства. Наприклад, компанія.

Алгоритми забезпечення фінансової безпеки компанії можуть включати такі елементи: Отримання інформації про об'єкти, які потребують захисту. Виявити реальність загрози - визначити причинно-наслідковий зв'язок загрози. Виявлення необхідності захисту. Прийняття адміністративних рішень щодо фінансової безпеки компанії. Створити теорію фінансової безпеки підприємства. Розуміти механізми економічної безпеки компанії. Аналіз механізмів розвитку корпоративної фінансової безпеки; керувати процесом забезпечення фінансової безпеки підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балабанюк Ж.М. Механізм управління організацією: сутність поняття та пропозиції щодо оцінки його ефективності / Балабанюк Ж.М. // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. – № 5, Т. 1. – С. 190-194.
2. Барановський О.І. Фінансова безпека.–К.: Фенікс, 1999.–338с.
3. Бланк И. А. Управление финансовой безопасностью предприятия/ И. А. Бланк. – К.: Эльга, Ника-Центр, 2004. – 784 с.
4. Бондаренко О.О. Фінансово-економічна безпека підприємства: теоретичний та практичний аспекти[Електронний ресурс]/О.О. Бондаренко, В.А. Сухецький //Електронне видання «Ефективна економіка» – 2018. – №10. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3580>.
5. Брюховецька Н.Ю. Економічний механізм підприємства в ринковій економіці: методологія і практика / Н. Ю. Брюховецька. – Донецьк : ІЕП НАН України, 2020. – 276 с.
6. Ващекин Н.П. Безопасность предпринимательской деятельности / Н. П. Ващекин, М. И. Далиев, А. Д. Урсул. – М.: Экономика, 2002. – 336 с.
7. Вечканов Г.С. Экономическая безопасность: учеб. / Г. С. Вечканов. – СПб.: Питер, 2007. – 384 с.
8. Вітлінський В. В. Моделювання економіки : навч. посібник / В. В. Вітлінський.– К. : КНЕУ, 2017. – 408 с
9. Гапоненко В.Ф. Экономическая безопасность предприятия/А. Л. Беспалько, А. С. Власков, В. Ф.Гапопенко— М.: Ось-89, 2007 -208 с.
10. Геєць В. Концепція економічної безпеки України // Ін-т екон. прогнозування; кер. проекту В.М.Геєць. – К.: Логос, 1999. – 56 с.
11. Горячева К. С. Механізм управління фінансовою безпекою підприємства: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня кандидат економічних наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління

підприємствами» / К. С. Горячева — К. : Інститут економіки і прогнозування НАН України, 2020. — 20с.

12. Дацків Р. М. Економічна безпека держави в умовах глобальної конкуренції / Р. М. Дацків . – Львів : Центр Європи, 2006 . – 159 с.

13. Демченко І.В. Фінансова безпека суб'єктів господарювання: сутність та умови виникнення / І.В. Демченко // Науковий вісник: фінанси, банки, інвестиції, 2010. — №1 (6). — С. 35-38.

14. Донець Л.І. Економічна безпека підприємства: навч. посібник / Л. І. Донець, Н.В. Ващенко. – К.: ЦУЛ, 2008. – 240 с.

15. Драга А.А. Обеспечение безопасности предпринимательской деятельности / А. А. Драга. – М.: Изд-во МГТУ им. Н. Э. Баумана, 1998. – 304 с.

16. Дранко О. И. Финансовый менеджмент : Технология управления финансами предприятия : учеб. пособие для вузов / О. И. Дранко. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2018. – 351 с. – (Серия «Профессиональный учебник : Финансы»).

17. Економічна безпека підприємств: підручник : колективна монографія [за заг.ред. Ортинський В.Л., Керницький І.С., Живко З.Б. та ін].; – К.: Алерта, 2017. – 704с.

18. Економічна безпека: навч. посіб. / За ред. З.С.Варналія. – К.: Знання, 2009. – 647с.

19. Євдокимов Ф. І. Узагальнююча оцінка фінансової складової рівня економічної безпеки підприємства / Ф. І. Євдокимов, О. В. Мізіна, О. О. Бородіна // Наукові праці Донецького національного технічного університету. - Донецьк : ДонНТУ, 2020. - Вип. 46. -216 с. - (Серія : економічна).

20. Єрешко Ю.О. Сутність і структура механізму управління грошовими потоками підприємства [Електронний ресурс] /Ю.О. Єрешко. – Режим доступу: <http://www.ronl.ru/referaty/raznoe/684913/>

21. Єрмошенко М. М. Фінансова безпека держави: національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення / М. М. Єрмошенко.– К. : КНЕУ, 2001. – 308 с.

22. Єрмошенко М.М. Фінансова складова економічної безпеки: держава і підприємство: Наук. монографія / Єрмошенко М.М., Горячева К.С. – К.: Національна академія управління, 2010. – 232с.
23. Жаліло Я. А. Проблеми узгодження економічної безпеки мікро- та макrorівнів / Я. А. Жаліло // Національна програма забезпечення економічної безпеки в контексті стратегії соціально-економічного розвитку України : матеріали Круглого столу (1 листопада 2000 р.) / [ред. С. І. Пирожков, Б. В. Губський, А. І. Сухоруков]. – К. : Національний інститут українсько-російських відносин при Раді національної безпеки та оборони України, 2001. – С. 53-56.
24. Загородній А. Г. Фінансово-економічний словник / А. Г. Загородній, Г. Л. Вознюк – К.:Знання, 2007, - 1079 с.
25. Кіндрацька Г. І. Стратегічний менеджмент / Г. І. Кіндрацька. – К. : Знання, 2006. – 366 с.
26. Клейнер Г. Б. Предприятие в нестабильной экономической среде: риски, стратегии, безопасность / Г. Б. Клейнер, В. Л. Тамбовцев, Р. М. Качалов. – М.: Экономика, 1997. – 226 с.
27. Клименко Т. В. Основні елементи механізму забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання / Т. В. Клименко // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2011. – № 4(58). – С. 340-343.
28. Клівець П.Г. Стратегія підприємства: навч. посіб. / П.Г. Клівець – К. : Академвидав, 2007. – 320 с.
29. Коваленко Л. О. Фінансовий менеджмент : навч. посіб. / Л. О. Коваленко, Л. М. Ремньова. – К. : Знання, 2005. – 485 с.
30. Ковальов Д. Кількісна оцінка рівня економічної безпеки підприємства / Д. Ковальов, І. Плетнікова // Економіка України. – 2000. – № 4. – С. 35-40.
31. Кузенко Т.Б. Управление финансовой безопасностью на предприятии / Т. Б. Кузенко, В. В. Прохорова, Н. В. Саблина/ Бизнес Информ № 12 (1), 2007. – 2008. – С. 27-29.

32. Кульман А. Экономические механизмы: Пер. с франц. / [Подобщ. ред. Н.И. Хрустальной]. – М.: Прогресс; Универс, 1993. – 192с.
33. Лапыгин Ю.Н. Стратегический менеджмент: Учеб. пособие. – М.: ИНФРА-М, 2011. – 236с.
34. Ліпкан В.А. Безпекознавство: Навч. посібник / В. А. Ліпкан– К. : Європ. ун-т, 2003. – 208с.
35. Маркова В.Д. Стратегический менеджмент: курс лекций./В. Д. Маркова, С. А. Кузнецова – М.: ИНФРА-М; Новосибирск. 2011. – 288с.
36. Марченко О.М. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства: навч. посібник / І.П.Мойсеєнко, О.М.Марченко. – Львів, 2011. – 380 с.
37. Матвійчук Л.О. Структура системи фінансової безпеки в управлінні підприємством / Л. О. Матвійчук // Вісник Хмельницького національного університету. — 2010. — №6. — С.194-197
38. Міронов В. Фінансова безпека як складова економічної безпеки України [Електронний ресурс]/В. Міронов, В. Петько. – Режим доступу: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/1256>.
39. Місько Г. А.Формирование стратегии финансово-экономической безопасности для обеспечения конкурентоспособности предприятия / Г. А. Місько, О. В. Малюта./Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Наука і інновації». 2018. - 96 с.
40. Міценко Н.Г. Регулювання діяльності підприємств роздрібною торгівлі: монографія / Н. Г. Міценко, Т. Г. Васильців, Н. М. – Львів: Видавництво ЛКА, 2009. – 176 с.
41. Мних Є. В. Економічний аналіз : підручник / Є. В. Мних. – [2-ге вид., перероб. та доп.]. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 472 с.
42. Моделювання економічної безпеки: держава, регіон, підприємство : монографія / [за ред. В. М. Геєця]. – Х. : ІНЖЕК, 2006. – 240 с.
43. Моисеев Н.Н. Человек, среда, общество / Н.Н. Моисеев. – М.: Наука, 1982. – 240с.

44. Мойсеєв В. А. Паблік рілейшинз / В. А. Мойсеєв. – К. : Академвидав, 2007. – 320 с.
45. Мойсеєнко І.П. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства: навч. посібник / І. П. Мойсеєнко, О. М. Марченко – Львів, 2011. – 380с.
46. Мунтіян В. І. Економічна безпека України: монографія / В. І. Мунтіян. – К. : Вид-во КВІЦ, 1999. – 464 с
47. Ожегов С.И. Толковый словарь русского языка / С. И. Ожегов, Н. Ю. Шведова – М.: Азбуковник, 1999. – 944с.
48. Орлова В.В. Моделювання механізмів управління фінансовою безпекою підприємства: дис. канд. екон. наук: 08.00.11 / Вікторія Валеріївна Орлова; Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника. – Івано-Франківськ, 2008. – 200 с.
49. Осипов Ю.М. Основы теории хозяйственного механизма / Ю. М. Осипов – М.: Изд-во МГУ, 1994. – 92с.
50. Основы социального управления: Учебное пособие / [Гладышев А.Г., Иванов В.Н., Патрушев В.И. и др.]; под ред. Иванова В.Н.. – М.: Высшая школа, 2001. – 271с.
51. Папехин Р. С. Индикаторы финансовой безопасности предприятий / Р. С. Папехин– Волгоград: Волгоградское научное изд-во, 2007. – 16 с.
52. Пономаренко В.С. Механизм управления предприятием: стратегический аспект / В.С. Пономаренко, Е.Н. Ястремская. – Х.: Изд. ХГЭУ, 2002. – 252с.
53. Реверчук Н. И. Управління економічною безпекою підприємницьких структур / Н И Реверчук. — Л. : ЛБІ НБУ, 2004. - 195 с.
54. Руденський Р. А. Моделювання процесів антисипативного управління економічною безпекою: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.03.02 «Економіко-математичне моделювання» / Роман Анатолійович Руденський; – Донецьк, 2002. – 16 с.

55. Саати Т. Принятие решений: Метод анализа иерархий / Т. Саати. – М. : Радио и связь, 1993. – 341 с.
56. Савин В. А. Некоторые аспекты экономической безопасности/ В. А. Савин // Международный бизнес –1995. – № 9. – С. 22-26.
57. Саєнко М. Г. Стратегія підприємства: підручник / М. Г. Саєнко. – Тернопіль: Економічна думка, 2006. – 390 с.
58. Скляр Г. П. Безпека розвитку сфери споживчої кооперації в умовах периферійного ринкового господарства / Г. П. Скляр – Полтава: РВВ ПУСКУ, 2009. – 407 с
59. Словник іншомовних слів / [За заг. ред. О. С. Мельничука]. – К., 1974. – 776с.
60. Стогній Т.С. Управління фінансово-економічною безпекою / Т.С. Стогній, Л.М. Васільєва // Молодий вчений. – 2020.
61. Столбов В. Особливості управління системою фінансово-економічної безпеки будівельних підприємств /В. Столбов, Г. Шаповал //Комунальне господарство міст: Зб. наук. праць. – Вип. 111. – С.103-107.
62. Теория управления: учеб. / [подобщ. ред. Гапоненко А.Л., Панкрухина А. П.]. – М.: Изд. РАГС, 2003. – 560с.
63. Турхан Х.О. Механізм забезпечення фінансової безпеки машинобудівних підприємств [Електронний ресурс] / Х.О. Турхан // Наукові записки [Української академії друкарства]. – 2017. – № 4. – С. 85-92. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Nz_2017_4_13.pdf.
64. Фатхутдинов Р.А. Стратегический менеджмент. Р. А. Фахутдинов.: ЗАО Бизнес-школа «Интел-синтез», 1998.- 416 с.
65. Череп О. Г. Управління фінансово-економічною безпекою підприємств в Україні / О. Г. Череп, З. П. Урусова, А. А. Урусов // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2016. – № 3(61). – С. 328-330.
66. Череп О.Г. Концепція управління економічною безпекою машинобудівних підприємств / О. Г. Череп – 2017. – №4. – С. 107-110.

67. Чорний В. Механізм забезпечення економічної безпеки підприємств, що виходять на світові товарні ринки // В. Чорний. Науковий вісник ОНЕУ. Науки: економіка, політологія, історія. – 2019.- № 8 (228). – с. 205-217.

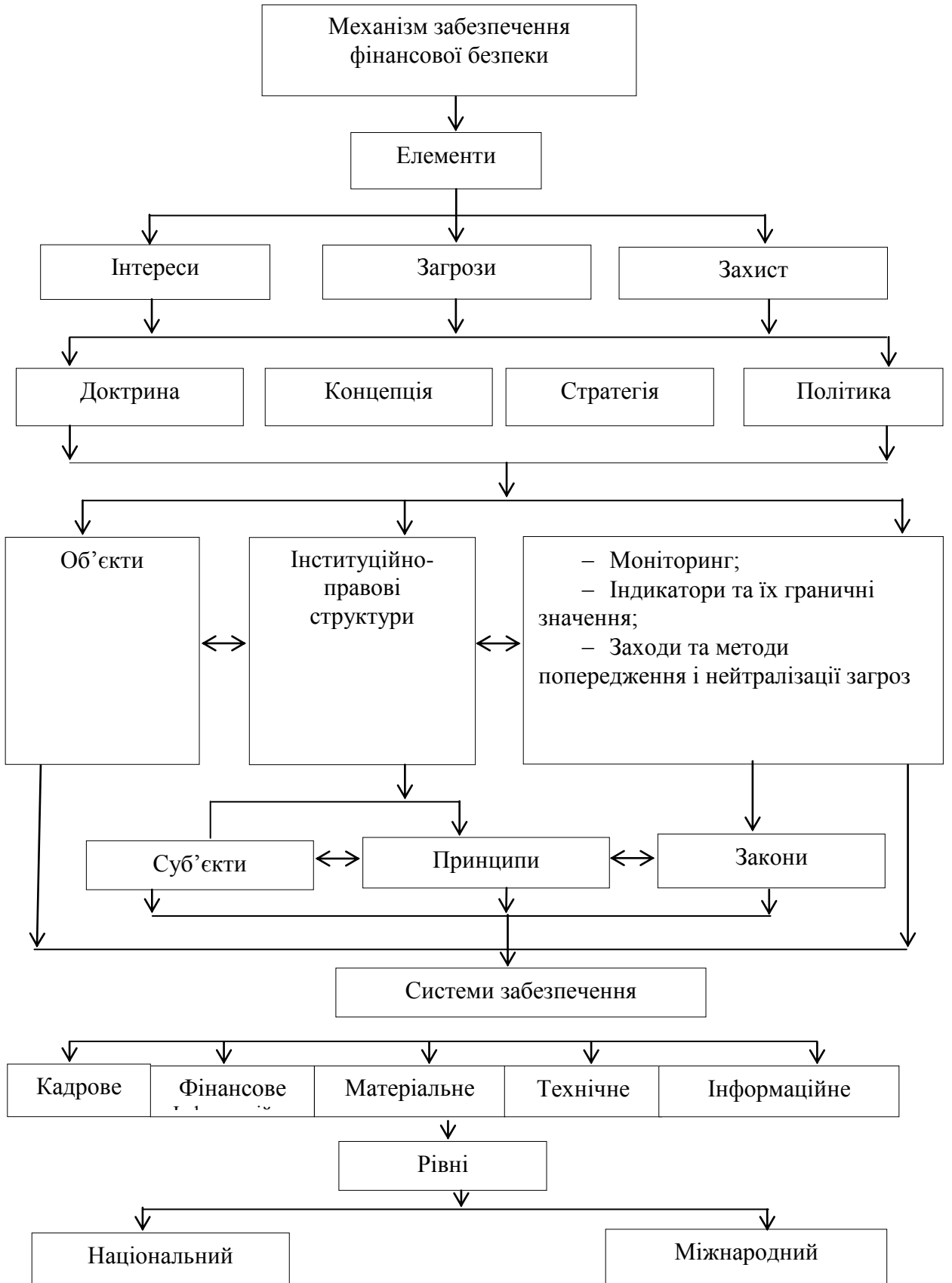
68. Шершньова З.Є. Стратегічне управління/З. Є. Шершньова, С. В. Оборська. Стратегічне управління.-К.: КНЕУ, 1999.- 384 с.

69. Шлыков В.В. Комплексное обеспечение экономической безопасности предприятия / В. В. Шлыков. – СПб: «Алетейя», 1999. – 152с.

70. Якубович З. В. Недоліки методик оцінювання рівня економічної безпеки підприємства та шляхи їх усунення / З. В. Якубович // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". – 2011. – № 704 : Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – С. 71–76.

ДОДАТКИ

Механізм забезпечення фінансової безпеки

Додаток Б

Оцінка ліквідності, платоспроможності та оборотності оборотних активів

С(Ф)Г «Україна-2000», тис. грн.

Показник	Нормативне значення	2016 р.	2017 р.	2018 р.	2019 р.	2020 р.	Відношення у % (відхилення ,+;-) 2020р. до 2016р.
1. Оцінка ліквідності							
Високоліквідні активи (A1)	≥П1	908,00	4487,00	100,00	186,00	320,00	35,24
Середньоліквідні активи (A2)	≥П2	35957,00	17363,00	20751,00	22777,00	58620,00	163,03
Низьколіквідні активи (A3)	≥П3	32185,00	44675,00	58692,00	59466,00	91444,00	284,12
Найбільш строкові зобов'язання (П1)	≤A1	4758,00	2243,00	7647,00	6262,00	12101,00	254,33
Короткострокові зобов'язання (П2)	≤A2	20883,00	28187,00	42692,00	49729,00	6931,00	33,19
Довгострокові зобов'язання (П3)	≤A3	5944,00	5591,00	114,00	-	21904,00	-
2. Оцінка платоспроможності							
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	≥0,2	0,04	0,15	0,00	0,00	0,02	47,48
Проміжний коефіцієнт покриття	≥0,7	1,43	0,71	0,32	0,35	3,00	209,47
Коефіцієнт покриття (загальної ліквідності)	≥2	2,69	2,19	1,58	1,47	7,90	293,25
Коефіцієнт загальної платоспроможності	Збільшення	3,76	3,81	3,16	3,08	12,50	332,77
3. Оцінка оборотності оборотних активів							
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	-	100208,00	76667,00	72611,00	91231,00	214158,00	213,71
Середньорічна вартість оборотних активів	-	57876,00	67818,00	73056,00	80997,00	116406,50	201,13
Коефіцієнт обертання оборотних активів	Збільшення	1,73	1,13	0,99	1,13	1,84	106,26
Коефіцієнт завантаження оборотних активів	Зменшення	0,58	0,88	1,01	0,89	0,54	94,11
Тривалість одного обороту оборотних активів, днів	Зменшення	208	318	362	320	196	94

Додаток В

Оцінка ділової активності С(Ф)Г «Україна-2000» за 2016-2020 рр.

Показник	2016 р.	2017 р.	2018 р.	2019 р.	2020 р.	Відношення у % (відхилення ,+;-) 2020р. до 2016р.
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	100208,00	76667,00	72611,00	91231,00	214158,00	213,71
Операційні витрати	82962,00	92624,00	65731,00	82018,00	165408,00	199,38
Середньорічна вартість капіталу	104620,50	128046,50	148418,50	165882,50	205156,00	196,10
Середньорічна вартість необоротних активів	77389,00	94243,50	105181,50	112660,50	156692,50	202,47
Середньорічна вартість оборотних активів	46744,50	60228,50	75362,50	84885,50	88749,50	189,86
Середньорічна вартість оборотних виробничих фондів та готової продукції і товарів	29522,50	38430,00	51683,50	59079,00	75455,00	255,58
Середньорічна величина поточної дебіторської заборгованості	27761,00	26521,50	16615,50	17809,50	38188,00	137,56
Середньорічна вартість власного капіталу	77389,00	94243,50	105181,50	112660,50	156692,50	202,47
Середньорічна величина кредиторської заборгованості	4408,50	3500,50	4945,00	6954,50	9181,50	208,27
Загальний коефіцієнт обертання капіталу	0,96	0,60	0,49	0,55	1,04	108,98
Фондовіддача необоротних активів, грн	1,29	0,81	0,69	0,81	1,37	105,55
Коефіцієнт обертання оборотних активів	2,14	1,27	0,96	1,07	2,41	112,56
Тривалість одного обороту оборотних активів, днів	168	283	374	335	149	89
Коефіцієнт обертання оборотних виробничих фондів та готової продукції і товарів	3,39	1,99	1,40	1,54	2,84	83,62
Тривалість одного обороту оборотних виробничих фондів, днів	106	180	256	233	127	120
Коефіцієнт обертання поточної дебіторської заборгованості	3,61	2,89	4,37	5,12	5,61	155,36
Тривалість одного обороту поточної дебіторської заборгованості, днів	100	125	82	70	64	64
Коефіцієнт обертання власного капіталу	1,29	0,81	0,69	0,81	1,37	105,55
Тривалість одного обороту власного капіталу, днів	278	443	521	445	263	95
Коефіцієнт обертання кредиторської заборгованості	18,82	26,46	13,29	11,79	18,02	95,73
Тривалість одного обороту кредиторської заборгованості, днів	19	14	27	31	20	104

Рейтинг фінансових показників С(Ф)Г «Україна-2000»

Показники	2016 р.		2017 р.		2018 р.		2019 р.		2020 р.		Питома вага (Vi, %) в інтегр. показнику
	Значення	Рейтинг	Значення	Рейтинг	Значення	Рейтинг	Значення	Рейтинг	Значення	Рейтинг	
Показники ліквідності											
Коефіцієнт поточної ліквідності (загальний коефіцієнт покриття)	2,69	10	2,19	10	1,58	10	1,47	9	7,90	9	8
Коефіцієнт швидкої ліквідності	1,43	10	0,71	9	0,32	5	0,35	4	3,00	4	8
Показники ділової активності											
Період оборотності дебіторської заборгованості, днів	99,73	8	124,54	6	82,38	8	70,28	9	64,19	10	9
Період оборотності оборотних виробничих фондів та готової продукції і товарів, днів	89,55	8	100,68	7	116,71	7	123,41	6	114,15	6	9
Період оборотності активів, днів	278,02	10	442,53	7	521,48	5	444,56	7	263,40	10	9
Показники фінансової незалежності											
Коефіцієнт фінансової незалежності, % (коефіцієнт концентрації залученого капіталу)	26,61	9	26,21	9	31,65	9	32,49	9	17,20	9	9
Частка оборотних активів, сформованих за рахунків власних коштів, % (коефіцієнт забезпеченості оборотних коштів)	62,89	10	54,27	10	36,73	10	32,07	10	87,34	9	9
Показники рентабельності											
Рентабельність продажу, %	19,37	10	18,66	10	10,43	10	9,87	9	37,69	10	9
Рентабельність активів, % (загальна рентабельність (збитковість) капіталу)	18,55	10	11,17	10	5,10	10	5,43	10	39,35	10	9
Рентабельність капіталу, % (загальна рентабельність (збитковість) власного капіталу)	25,08	10	15,18	10	7,20	8	7,99	8	51,52	10	9
Знос основних засобів, % (коефіцієнт зносу основних засобів)	16,65	10	21,51	9	20,66	9	23,02	9	22,57	9	7
Частка простроченої кредиторської заборгованості, %	128,10	0	203,23	0	1703,51	0	0,00	10	0,00	10	5
Інтегрований показник фінансового стану	9,05		8,36		7,86		8,29		8,83		100
Рейтинг фінансового стану	A		A		A		A		A		-